

КОПІЯ

ОБ'ЄКТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ
Вінницька область

ПАСПОРТ

Найменування об'єкта	Єзуїтський монастир XVII-XVIII ст. Колегіум.
Вид	Об'єкт архітектури
Тип	Споруда
Категорія пам'ятки	Національного значення
Дата утворення об'єкта	1630-і роки
Місцезнаходження об'єкта	Україна, м. Вінниця, площа Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17)
Охоронний номер пам'ятки	54/2

Заступник начальника відділу управління майном
Л.В. Філіповська

ПАСПОРТ

об'єкта культурної спадщини

Єзуїтський монастир. XVII-XVIIIст. Колегіум
(найменування об'єкта)

вид	тип	категорія пам'ятки
Об'єкт архітектури	Споруда	Національного значення

1. Дата утворення об'єкта:

1630-ті роки

2. Місцезнаходження об'єкта:

Україна, м. Вінниця, пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17)

3. Охоронний № пам'ятки:

54/2

4. Дати і № рішень, відповідно до яких об'єкт узятो на державний облік та визначено категорію пам'ятки:

Постанова Ради Міністрів УРСР від. 24.08.63р. № 970

5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

На східному фасаді інформаційні дошки.
У північно-східній частині території з боку вул. Соборної, розташований окремий інформаційний щит з QR- кодом.

6. Власник:

Територіальна громада м. Вінниця

7. Користувач:

Державний архів Вінницької області м. Вінниця, Соборна, 17,
тел.(0432)55-12-32; (0432)53-06-01

ЗГІДНО З

Заступник начальника відділу управління
Історико-культурної спадщини
Л.В. Грибовська

8. Охоронний договір :

--

9. Функціональне використання:

сучасне	первісне	інші (протягом часу існування об'єкта)
Державний архів Вінницької області	Єзуїтський монастир. Колегіум	Підокружна школа польського Міністерства народної освіти, окружна школа, губернська польська гімназія, тюрма та казначейство, повітове училище, російська гімназія, військовий шпигаль, військові частини, губернське архівне управління, Вінницька філія всенародної бібліотеки при ВУАН, чоловіча та жіноча гімназії, Вінницька рада робітничих та селянських депутатів

10. Історичні дані про об'єкт:

Наприкінці 1560-х років остаточно сформувалась та Вінниця, яку сьогодні називають Старим містом.

Перенесення центру поселення відбувається на межі XVI-XVII ст., особливо після 1598 р., коли Вінниця стає столицею Брацлавського воєводства, в часи інтенсивного напливу вихідців з Польщі. Новий правобережний осередок Вінниці мав два, так би мовити, епіцентри – ринкову площі (від нинішнього кінотеатру «Росія» до вул. Магістратської) та перший вінницький монастир.

Але значні давні культурній містобудівні процеси місцевого розвитку передували обранню Вінниці для однієї з резиденцій ордену «Товариства Ісуса (єзуїтів)».

Вінницький дім Товариства Ісуса був 28-м єзуїтським домом, зафондованим на території Речі Посполитої та 7-м домом на землях України-Русі.

Заснування у Вінниці постійного єзуїтського осередку відбулося в 1611 році за ініціативою діда уманських земель, старости брацлавського і

вінницького, генерала подільських земель Валенти Олександра Калиновського з умовою відкриття школи. В 1613 році він надав єзуїтам свою земельну юридику для подальшого облаштування та розширення місії, а невдовзі записав на майбутній колегіум ще 30 тис. злотих та села Кайдачиху і Казаниху поблизу Вінниці, а також Бандерівку і Пісочин у Брацлавському повіті. Певні кошти долучили також київська воєводина Теофілія Хмілецька і відома своєю прихильністю до єзуїтів представниця роду Острозьких Анна-Алоїза Ходкевичева. Їхній перший тутешній дерев'яний осідок згорів під час міської пожежі 1613 р., однак пізніше був відбудований.

Потреба у відкритті у Вінниці єзуїтами своєї школи особливо гостро постала після того, як Вінниця фактично перебрала на себе функції адміністративного центру Брацлавського воєводства від щент зруйнованого татарами Брацлава, не маючи однак на той час жодного, хоча б невеликого навчального закладу. Не остання роль в діяльності єзуїтів належала благодійництву по відношенню до старців, інвалідів, жебраків, що не могло не сприяти зросту їх популярності серед місцевого населення.

До 1619 року Вінницький дім єзуїтів перебував в статусі скромної місії. Задля забезпечення перших місіонерів Яна Туровського та Войцеха Лібановіча Калиновський розпорядився оточити єзуїтський «місійний дім» земляним валом і дерев'яним острогом на кшталт невеликого замочка, і навіть виділив для нього дві гарматки. Однак в 1613 році велика пожежа, що охопила майже все місто, переважно дерев'яне, знищила також і будівлі єзуїтів. Відбудовуючи замок та міські укріплення після пожежі, Калиновський знову посприяв єзуїтам по придбанню нових ділянок землі.

В 1619 році вінницька місія перетворилася на резиденцію, в якій на той час мешкало шестеро єзуїтів і були відкриті навчальні класи нижчого рівня. А з 1630 року це вже був фактично колегіум з викладанням граматики, поезики та риторики.

В 1624 р. було прийнято рішення переведення з Черленкова до Вінниці Домініканського монастиря, що одержав ділянку (бл.1621) на захід від єзуїтської резиденції. Рішення перевести домініканців до Вінниці ухвалено капітулою і затверджено луцьким єпископом. Ченці збудували «поряд з мурами колегіуму єзуїтів із західного боку на куплений, а пізніше різними наданнями приватних осіб збільшеній ділянці маленький дерев'яний костюл із кляштором.

Відомі проектні плани єзуїтського комплексу 1632 р., що знаходяться в фондах Національної бібліотеки Франції. Історія не залишила нам свідчень про їх авторів. Є припущення, що до цієї роботи міг мати стосунок відомий майстер Джакомо Бріано, котрий працював в Острозі з 1630 по 1632 рік. Втім, відомо достеменно, що з історією будівництва вінницького комплексу в 1631-1633 роках пов'язано ім'я єзуїта столяра Адама Росолковича (бл. 1605-1648 р.), котрий перед тим працював в Кам'янці – Подільському, а опісля – в

Острозі, Переяславі, Новгороді – Сіверському, де і загинув від козацької ненависті до латинських ченців. За комплексом закріпилась назва «Мури» («murus» - стіна (лат.)).

До 1645 р. був збудований мурований костюл (згодом парафіяльний).

Вихідний архітектурний задум вінницької оселі єзуїтів добре передають два варіанта проектних планів від 30 травня і 8 серпня 1632 р., що зберігаються в Парижі в національній бібліотеці Франції. З них можна побачити, що під забудову була передбачена територія, яка безпосередньо долучалася до південної сторони ринкової площі, що на той час була розташована на березі Бугу (нині знаходиться ТЕЦ та проходить центральний міст).

В плані територія видовженою трапецією підходила до крутосхилів правого берега Буга. На проектному плані звертає увагу та обставина, що з заходу ця ділянка була обмежена вулицею, напрямок якої і визначив положення західних стін костелу та колегіуму (очевидно показана торгова дорога, що проходила з Літина по нинішній вулиці Магістратській, спускалась до ринкової площі і далі, по нинішній вулиці Князів Коріатовичів, виходила на переїзд на лівий берег Бугу, де зараз староміський міст).

Досить виразним є також намагання невідомого автора забезпечити захист колегіуму фортифікаційними засобами, особливо з півдня та сходу. Первісний задум розпланування (за проектом 1632р., див. вище) зазнав суттєвих змін, точні обсяги початкового мурованого будівництва Єзуїтського монастиря невідомі через подальші руйнації та відбудови, однак розміщення та планування костюлу й основних вузлів оборонного периметру локалізувалося за проектом, зокрема, південного-західний баштовий ризаліт (бастея під прямокутний шпiц) – у частині музейного корпусу. Зберігся і спiсiб функціонально-планувального поєднання колегіуму з вiвтарною частиною костюлу – пресвітерієм.

Територіальні ареали єзуїтів та їх сусідів домініканців, що оселилися у Вінниці в 1624 р. розмежувалися вулицею, котра проходила безпосередньо вздовж західних стін костелу та колегіуму. Згодом Товариству Ісуса вдалося якимось чином зайняти для своїх потреб не лише цей вуличний простір, але й певну частину землі, що належала домініканцям. Таким чином виникла укріплена оборонними стінами планувальна схема близька до прямокутника, а отже цілком відмінна від проекту 1632 року. Відомі нам джерела не подають дати спорудження цих стін та башт. Однак є всі підстави вважати, що перед початком воєнних подій 1648 року в цілому вони вже існували. Пізніше до фортифікаційних систем єзуїтів долучилися захисні мури домініканського монастиря. Як наслідок у самому центрі міста утворився фактично двоєдиний оборонний комплекс сакрального призначення, що є досить незвичним і навіть унікальним явищем в історії монастирського будівництва на українських теренах.

Монастирський ансамбль розмістився в нагірній частині правого берега річки, домінував над річкою і був видний здалеку.

Слід зауважити, що інформація про одночасність спорудження єзуїтських та домініканських «мурів» не відповідає дійсності, про що свідчить характер конструктивного поєднання наріжних башт єзуїтського комплексу зі стінами домініканського монастиря.

Доволі темним залишається питання щодо первісного архітектурного образу вінницького костюлу єзуїтів. Існуюча на сьогодні стилістика його чолового фасаду явно має невластивий класицистичний характер, отриманий значно пізніше. Також не властивою і доволі суттєвою особливістю існуючою нині храмової будівлі є плоске покриття центральної нави, тоді як бічні мають півциркулярні склепіння. Це є ніщо інше як свідчення втрати головної конструктивної частини храму – склепінь над основною частиною будівлі з заміною їх балочною кроквяною системою. Саме втрата головного склепіння і спричинила згодом радикальну зміну його головного фасаду. Це видно і по тому стилістичному дисонансу поміж цим класицистичним фасадом і архітектурним вирішенням західного фасаду колегіуму в дусі пізнього бароко.

Як могутня фортеця «Мури» відігравали значну роль в другій половині XVII ст. та першій половині XVIII ст., коли татари та особливо козаки нападають та грабують польські монастирі.

В ті часи, коли ворог наближався до міста, на Мурах виставлялася віха, щоб сповістити мешканців про небезпеку. Час був неспокійний, татарські напади ще тривали, розпочалася боротьба з селянством та козацтвом. За міцними мурами ховалися військові частини, шляхта та громадяни зі своїм майном. До цього періоду можна віднести і появу підземних ходів у місті Вінниці, які використовувались при затяжній облозі.

В 1842 р. вінницький єзуїтський резиденції орденським генералом Вітеллексі за висновком візитатора Банфі офіційно було присвоєно статус колегіуму. На цей момент тут вже мешкало 24 члени Товариства, а окрім граматики, поезики та риторики викладалися також синтакса та теологія моральна. Окрім виконання проповідницьких та навчальних обов'язків вінницькі єзуїти завідували місцевою католицькою парафією і проводили богослужіння у фарному костюлі.

В травні 1648 року єзуїтам довелось розпустити учнів колегіуму і самим терміново залишити місто. Кілька разів Вінницю поперемінно здобували то козацьке, то польське військо, що зумовило його масштабну руйнацію. Єзуїтський костюл та колегіум також зазнали серйозних ушкоджень, хоча їх масштаб і характер тепер конкретизувати неможливо. Відбудова розпочалася лише в 1664 році і то лише з метою забезпечення хоча б мінімальних умов для літургійних відправ у костюлі, який водночас мав виконувати ще й функції приходського храму. Однак про ґрунтовну відбудову не йшлося.

Після тривалого небуття, що продовжувалось з 1648 р., вінницька оселя єзуїтів відновлює діяльність на початку XVIII ст. як проста місія, і лише у

вересні 1736 р. вона повернула собі колишній статус, але не колегіуму, а тільки резиденції з підпорядкуванням колегіуму в Острозі. Знадобилося багато зусиль для відновлення храму, який знову освятили 1740 р.

В 1750 р., під час гайдамацького повстання, монастир єзуїтів гайдамаки дуже поруйнували та пограбували колегіум.

В 1765 р. під час великої пожежі у місті постраждала і єзуїтська резиденція.

У 1773 році єзуїтський орден був скасований буллою Папи Римського Климента XIV. У 1774 році польський уряд конфіскує все майно єзуїтів, в том числі і Вінницькі Мури з їхніми фундами (маєтками).

У 1775 році за сеймовою постановою Мури передано у розпорядження Едукаційної комісії (Комісії з національної освіти), що організувала в Мурах у 1776 р світську підокружну школу, а в 1785 році школу було перетворено на окружну.

Влітку 1778 року під час великої пожежі сильно постраждав великий костюл в Мурах, з цього часу починається поступове руйнування величезних будинків монастиря.

На кошти Едукаційної комісії в 1779 р. будівлю костюлу відбудували. На відбудові працював архітектор Міхал Соболевський (Michał Sobolewski, 1731 - після 1784). Візитатор шкіл Поділля Адам Чарторийський в 1780 році доповідав про цього майстра Едукційній Комісії наступне: «Ведення будівництва як у Житомирі, так і у Вінниці належить ксьондзу Соболевському, овруцькому префектові, справді гідній людині, котрий увесь вакаційний час, без оплати з боку Комісії займався тим будівництвом». Щодо його подальшої долі майже нічого не відомо.

З 1793 по 1798 рр. в посезуїтських Мурах розміщувались військові склади і повітові суди Брацлавського намісництва Російської імперії, зокрема в південно-західному флігелі – арештантська міська в'язниця (до 1816 р.).

У подальшій діяльності нова влада, яка внаслідок поділів Речі Посполитої європейськими імперіями утворила російську Подільську губернію – династично-адміністративну правонаступницю давньоруського Поля та «русько-литовської» Подолії, спочатку, навіть на тлі польського повстанського руху, дотримувалася функціональної спадкоємності.

З 1799 р. по 1814 р. у посезуїтських Мурах працює повітова школа, що на поч. XIX ст. займалася деякими ремонтами (1807 р. під дуже випуклою стіною посезуїтського кляштору (там де склади) було встановлено підпору (в описі 1809 р. зазначається потреба ще однієї підпори). Постійної уваги вимагали дахи всіх будинків, і якщо для давнього кляштору достатньо було щорічного невеликого лагодження, то в решті приміщень дахи мали згнилий гонт. В костюлі склепіння загрожували падінням, особливо над хорами і в каплицях. Внутрішні приміщення в усіх посезуїтських будівлях також потребували ремонту. У найгіршому стані знаходився брамовий флігель, деякі приміщення котрого на 1808 р., заледве розпізнавалися як «знаки кімнат». Під його північною стіною поліція і магістрат без відома школи в грудні 1806 р.

дозволили євреям збудувати кам'яні криниці. Відтак невдовзі виникла потреба в кам'яній підпорі для цієї стіни. Сильно пошкодженим був також мур з боку міста та Поезуїтської юридики. Останній 18 травня 1808 р. почав хилитися більше, як на 1 лікоть. Щоб не допустити до його падіння, було використано замість підпор 14 дощок зі складу, знятих раніше з даху каплиці»);

В 1814 р. в Мурах було відкрито губернську польську гімназію з 6-ма класами та двома підготовчими, а директором був призначений канонік Мацеїонівський з ордера піарів.

Будинки Мурів тоді були дуже запущені, і тому для роботи гімназії було зроблено ремонт – новий дах, влаштовано бібліотечну залу, очищення території двору від бруду та гною, посаджено садок, влаштовані колодязі.

Приміщення монастиря настільки великі, що в них на той час вмістилося 14 класів та 30 кімнат для службовців, а крім того, тут містилася тюрма та казначейство.

В 1832 р. внаслідок польського повстання (1831) Подільську гімназію закривають, у Мурах розміщується чоловіча (російська) гімназія, однак після її переведення в 1847 році до Білої Церкви поєзуїтські приміщення перетворюють на військові й інші заклади та склади російського військового гарнізону.

Розпочинається тривалий занепад вінницьких Мурів.

В дослідженнях П. А. Ричкова є посилання на комплекс документів 1838 року, котрий не лише проливає світло на тогочасний стан поєзуїтського колегіуму, але й дає певні підстави для висновків щодо архітектури колегіуму попереднього періоду, а також класицистичних новацій в архітектурі окремих будівель. Походження цього комплексу документів, судячи з факту зберігання справи в окремому фонді Воєнно - ученого архіву РДВІА, пов'язано, без сумніву, з певними намірами російського воєнного відомства стосовно цього об'єкту. На усіх кресленнях стоїть підпис «архітектор Мельниковъ», хоча точно визначати статус цього підпису, на жаль, не вдалося. І за архітектурною стилістикою об'єктів, і за почерком підпису, і за біографічними даними – все вказує на особу відомого представника російського класицизму – Авраама Івановича Мельникова (1784 – 1854 рр.), хоча в монографічному дослідженні, присвяченому цьому російському майстру, його стосунок до Вінниці не зафіксовано. До того ж написи на кресленнях виконані явно іншою рукою.

В цей комплекс документів входить шість аркушів: схематичний генплан, плани поверхів, фрагмент дворового фасаду та розріз поєзуїтського колегіуму. У 1855 року, під час Севастопольської кампанії, місто відремонтувало будівлі, в яких було розташовано військовий шпиталь. Але руйнування величезних будівель монастиря набуває швидких темпів. Сумна епоха царату Микола I та Олександра II відбивається на житті міста та будинків.

губернській владі про необхідність знесення південної частини будівлі монастиря від головного корпусу і до нинішньої вулиці Володарського, так як

ЗГІДНО З Заступник начальника відділу управління Микола

ця частина будинку почала загрожувати обвалом. Стародавні двохаршинні стіни двоповерхової споруди, де були розташовані келії ченців та інші приміщення, з великими труднощами були знищені.

В 80-х роках XIX ст. територію монастиря було зайнято військовими частинами, які містилися до 1892 року.

В 1891 р. обвалилася стіна мурів з боку головного фасаду костьолу. Коли розбирали руїни та викопували землю для підпірної стіни, було знайдено на глибині 1,5 метрів нижче двору монастиря велику кількість кісток: це могли бути рештки загиблих вояк, яких було убито під час оборони Мурів та поховано під стіною.

Запущені та занехаяні всяким брудом будинки монастиря зробилися джерелом інфекції, звідки поширювалися холерні епідемії 1892 р. та 1893 р. Військові частини з Мурів були виведені.

З цього часу будинки продовжували руйнуватися, навколишні мешканці поступово розбирали груби, знімали двері, вікна, підлоги. Щоб припинити подальше руйнування будівель Мурів, в 1901 році незначну частину приміщень було відремонтовано і передано навчальному закладу та пожежній команді міста, яка тимчасово тут містилася.

Поновлення споруд монастиря почалося тільки в 1907 році, коли було вирішено розмістити в приміщеннях монастиря чоловічу гімназію. Спроби польської громади повернути костьолу його призначення зазнали невдачі, натомість російська адміністрація заходила плани перебудови його в православний собор. В 1908 р. цивільний інженер – міський архітектор Григорій Артинов розробив навіть в дусі неокласицизму відповідний проект, але до його реалізації справа так і не дійшла.

На початку XX ст. під час реконструкції вулиці Поштової (Соборної) було відкопано нижній поверх під костьолом з боку головного фасаду, де колись знаходилась крипта. В той же час були влаштовані металеві сходи та ганок для входу до костьолу. Коли розчистили від землі приміщення, відкрилися підземні ходи з боку центральної вулиці. Цей хід розібрали, у влаштованому цокольному поверсі були в прорізах ходів вставлені вікна, а в приміщенні влаштували гімнастичний зал, коридори та роздягальні.

Протягом березня 1911-серпня 1912 рр. на реконструйованих південно-східних та південних підмурках поєзуїтських споруд, згідно з проектами Григорія Артинова, «виросла величезна триповерхова будівля міських гімназій: третій поверх його зайняла чоловіча гімназія, другий – жіноча, а перший пішов під службові приміщення», - було зазначено у нарисі «Вінницькі Мури як джерело освіти в краї» (1913) за псевдонімом *Омікрон*, що належав, вірогідно, Миколі Оводову.

У 1920 р., 23 вересня за наказом Подільського губернського революційного комітету головний корпус Мурів передано губернському архівному управлінню та Вінницькій філії Всенародної бібліотеки (ВБ) при Українській академії наук (УАН).

ЗГІДНО З *Заступник начальника відділу управління*

У 1921 р., 7 березня у вінницьких Мурах при ВБ УАН відкривається читальня у складі відділу україніки (із виділенням у 1926 підвідділів регіонів України, Т.Шевченка, І.Франка), відділу історії революції і відділу мистецтва; наприкінці 20-х рр. бібліотека Вінницької філії ВБ при ВУАН нараховувала до 200 тис. книжкових видань без урахування газетно-графічного відділу.

З метою завоювання симпатій в українського населення Вінниці нова влада зробила тоді ж крок назустріч віруючим – 8 грудня 1920 року вона зареєструвала статут Вінницької Православної Парафії при Казанській церкві, а 24 жовтня 1924 року статут Свято-Казанської общини української православної автокефальної церкви і виділила північну частину згадуваної вище старовинної будівлі під Свято-Казанський собор, який проіснував до жовтня 1938 р.

У 1939 році всі площі були передані обласному архіву.

Під час німецько-фашистської окупації 1941-1944 рр. та з 1944 по 1947 рр. у будівлі «Мури» знову знаходиться Казанський собор. Одночасно у ній розміщувався й архів, який у роки війни не функціонував.

Після війни радянська влада знову ж таки передала приміщення монастиря у користування архівному управлінню. Стан будівлі косяолу був жахливим, тому приміщення довгий час залишалися порожніми. І лише у 1973 році його відремонтували та пристосували під архівосховище.

З 1950 по 1973 рік приміщення сутерену (в цокольному поверсі) знову виконувало функції навчального закладу, правда цього разу вони використовувалися спортивним товариством «Динамо».

У 1973 році будівля повністю передана архіву.

Із шести основних споруд єзуїтського монастиря, які ще існували в середині ХІХ ст., до нашого часу частково збереглися лише три: косяол, частина приміщень колегіуму та флігель в південно-західному куті з баштою, який передані у користування Вінницького краєзнавчого музею.

11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування
об'єкта і його роль
у навколишньому
середовищі

«Єзуїтський монастир» розташований на правому березі р. Південний Буг в центральному історичному ареалі (Середмісті) Вінниці між площею Тараса Шевченка (колишня Музейна площа) поруч із спорудами «Домініканського монастиря». Обидва монастирі, оточені мурами та баштами по кутах, стали головною новоміською фортифікацією. Цей комплекс був першим мурованим архітектурним витвором Вінниці і увійшов в історію під назвою «Мури». Так у центрі міста утворився двосдиний охоронний комплекс сакрального призначення, що є досить незвичним і навіть унікальним явищем в

ЗГІДНО 3

Заступник начальника відділу управління

	<p>історії монастирського будівництва на українських теренах.</p> <p>Двоповерхова споруда колегіуму з одноповерховим флігелем із заходу, збудована в кінці костьолю з південної сторони. Західний фасад виходить на площу Т.Шевченка і є одним із її формуючих композиційних елементів. В навколишньому середовищі разом з будівлею костьолю відіграє роль акцентного об'єкту.</p> <p>Східний та південний фасади досить прості і є фоновими. Колегіум відділено від будівлі гімназії проїздом і мають спільну дворову територію.</p>
Ландшафт	<p>Територія «Мурів» сформувалась на вигині правого берега р. Південний Буг на високому пагорбі з крутими схилами. Сама територія слабо пересічна з основним ухилом рельєфу у південно-східному напрямку (до вулиць Монастирської і Шолом-Алейхема). Комплекс «Єзуїтський монастир» розміщений в східному напрямку відносно всієї території, дещо в пониженій її частині.</p> <p>З західної та північної сторони Колегіуму з боку площі Т. Шевченка перепад рельєфу незначний. Східна частина дворової території відділена від міської забудови підірними стінками та укосами. Перепад рельєфу становить майже 10 м. Перепад рельєфу в південному напрямку становить 1,0 м. Західна та південна частина території благоустроєна. Дворова територія (з боку будівлі гімназії) та прилегла вздовж східної сторони не одержала завершеного тривкого благоустрою, але засаджена листяними деревами, кущами.</p>
Опис об'єкта	<p>За функціональною типологією споруда є складовою частиною оборонного комплексу сакрального призначення та навчально-виховна.</p> <p>Габаритні розміри:</p> <ul style="list-style-type: none"> - довжина – 38,75 м - ширина – 47,39 м - висота – 16,7 м. <p>Споруда одно-, двоповерхова з підвалом під східною частиною споруди</p> <p>Загальна площа - 1243,5 м² Корисна площа - 965,7 м² Будівельний об'єм – 9940 м³</p> <p>Розпланувальна типологія споруди – коридорного типу з однібічним розташуванням приміщень.</p>

«Колегіум» побудована в 1630-ті роки, в складі комплексу «Єзуїтський монастир».

Колегіум, який входить до складу монастирської споруди, примикає до костьолу з південно-західної сторони і складає з ним єдиний об'єм.

Монастирська споруда Г-подібна в плані, в якій міститься колегіум та келії. Первісно, як свідчить план 1793р., ця частина мала П-подібний план. Споруда мурована, одно – та двоповерхова на високому цоколі, перекрита склепінням, зі сходу укріплена контрфорсами.

Під частиною будівлі розташований підвал

Торцевий західний фасад двоповерхової частини будівлі колегіуму з боку площі Т. Шевченка, розчленований пілястрами доричного ордера та увінчаний високим барочним лучковим фронтоном вишуканих пропорцій. Чотири пілястри поставлені на високий цоколь. Пілястри переходять з фасаду на фронтон. Карниз фасаду та фронтона розкрепований. Пілястри фронтона завершені акротеріями. Перший ярус фронтона оздоблений нішами. Вікна першого поверху не мають наличників, вікна другого поверху завершені сандриками складного профілю. Головний вхід колись розміщувався із західного боку, який нині перетворений в віконний. На даний час головний вхід організований зі східної сторони. З коридору колегіуму здійснюється вхід в підвал та перший поверх приміщень костьолу. Сходові клітки відкриті. Огородження сходів – металеві решітчасті з дерев'яними перилами.

Фасади оштукатурені та пофарбовані фасадними фарбами.

Внутрішнє оздоблення стін та стелі – шпакатурка з послідовним фарбуванням вапняними, олійними та водоемульсійними фарбами, підлоги – дощаті, з лінолеуму та із керамічної плитки в санвузлах. Підлоги в сходовій клітці – із мозаїчного бетону.

Перебудови,
втрати й історичні
нашарування

Колегіум розташувався в монастирській споруді, яка мала П-подібний в плані вигляд і доходила до вул. Монастирської. В зв'язку з руйнуванням та загрозою обвалу в 70-х роках XIX ст. була знесена східна частина, яка примикала до південної частини монастиря від головного корпусу до вул. Монастирської. На даний час на існуючих фундаментах побудована гімназія. На площі монастирських приміщень і келій з південно-західної сторони в даний час розташовується краєзнавчий музей.

	<p>В зв'язку зі сповзанням споруди колегіуму в бік річки Південний Буг зі східної сторони були влаштовані три масивні контрфорси. Планувальна структура колегіуму при знесенні двосвітної зали бібліотеки і приміщень вчителів (східна частина), зазнала суттєвих втрат, які можна класифікувати як дисгармонійні первісному плануванню.</p> <p>Фасади колегіуму, в основному, автентичні і класифікуються як доповнюючі. Експресивний бароковий характер демонструє західний фасад колегіуму з активним абрисом лучкового фронтона, прикрашений декоративними вазонами. Фронтон акцентує торцеву частину двоповерхового корпусу колегіуму, де колись був головний вхід. В результаті реконструкції головний вхід до навчальних класів, який здійснюється з торцевої західної частини будівлі закладений і перетворений на віконний.</p> <p>Аналогічні риси мав і західний фасад одноповерхової частини колегіуму (не зберігся), про що свідчить фіксаційний кресленик 1838 року, виконаний архітектором Мельниковим.</p>
Наявність творів мистецтва та їх опис	Творів мистецтв не виявлено.
Опис території об'єкта	<p>Комплекс складний за планом. До прямокутного в плані об'єму костьолу з південного заходу зараз примикає Г-подібна монастирська споруда, в якій містились колегіум та келії. За фіксаційним планом єзуїтського комплексу у Вінниці станом на поч. ХІХ ст. (бл. 1809 р.) з фондів національного музею у Кракові (за публікацією проф. П.А. Ричкова) ця частина мала П-подібну конфігурацію. В 70-х роках ХІХ ст. Східна частина монастиря (від костьолу до вул. Монастирської (Володарського) – двоповерхові стіни келій, які загрожували обвалом, були знищені. На цьому місці у 1911 р. збудовано нове приміщення жіночої гімназії. До нього під прямим кутом примикає Г-подібна споруда ХVІІ-ХІХ ст. (келії) з баштою, де наразі розміщено Вінницький обласний краєзнавчий музей. На північному заході вздовж межі з «Домініканським монастирем» були розміщені класні кімнати з каплицею. На даний час на цьому місці розміщено Вінницький обласний художній музей.</p>

	<p>Споруда розміщена у щільній забудові з північної сторони зблокована з костьолом, із західної сторони межує з площею Т. Шевченка та новою будівлею краєзнавчого музею. З південної сторони через проїзд - будинок гімназії та спільна дворова територія.</p> <p>Зі східної сторони тепер розміщено вхід до колегіуму та міська забудова по вул. Шолом-Алейхема в пониженій частині рельєфу.</p> <p>Рослинність: газон, кущі, листяні дерева.</p>
<p>Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № акта технічного стану</p>	<p>Технічний стан споруди згідно «Акту стану збереження» від 28 грудня 2020 р. - задовільний.</p> <p>Будівля мурована з цегляним склепінням..</p> <p>Ступінь вогнестійкості – III.</p> <p>Фундаменти під зовнішні стіни виконані з бутової кладки рваного гранітного каменю з вкрапленням кладки із цегли.</p> <p>Зовнішні та внутрішні стіни – із кладки теракотової глиняної світлої цегли.</p> <p>Перекрыття над підвалом по дерев'яним балках оштукатурені, міжповерхове та горище – із цегляних склепінь.</p> <p>Дах – із системи дерев'яних крокв.</p> <p>Покрівля – із металочерепиці.</p>
<p>Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання</p>	<p>Тепло -, водо -, електропостачання здійснюється від міських мереж. Водовідведення в існуючу каналізаційну мережу.</p> <p>Вентиляція - припливно-витяжна з природним спонуканням, механічна вентиляція приміщень сховищ відсутня.</p> <p>Колишні кам'яні печі не збереглися.</p>
<p>Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість в гривнях</p>	<p>Майнова цінність не визначена.</p>

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

В комплекс «Єзуїтський монастир» входять наступні будівлі та споруди :

- Костьол (охоронний № 54/1) 1645 р.;
- Колегіум (охоронний № 54/2) 1630-ті роки.;
- Келії (охоронний № 54/3) середина XVIII ст.

13. Територія об'єкта:

Площа	0,17га
Опис меж території об'єкта	з півночі – костьол; з півдня – жіноча гімназія; зі сходу-міська забудова; з заходу – Вінницький обласний краєзнавчий музей, площа Т. Шевченка, Вінницький обласний художній музей.

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	Є складовою частиною комплексу – пам'яток архітектури та містобудування національного значення «Мури» («Єзуїтський монастир», охоронний номер 54, «Домініканський монастир», охоронний номер 55), унікальний зразок оборонно – сакральної архітектури на території України. Найдавніші споруди у м. Вінниці. Пам'ятка архітектури національного значення сполучала в своєму призначенні кілька функцій – культову, оборонну і освітню.
--	--

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних Досліджень (м. Київ).
Дата розроблення науково-проектної документації	2009 р.
Дата і номер документа про затвердження науково-проектної документації	Затверджено наказом Міністерства культури і туризму від 26.02. 2010 р. № 90/0/16-10 і погоджено Головою Державної служби з питань національної культурної спадщини 25.12.2009 р.
Короткий опис меж зон охорони із визначенням площі	Охоронна зона є частиною комплексної охоронної зони колишніх єзуїтського та домініканського монастирів

кожної зони	<p>в межах забудови протилежних частин вулиць П. Осипенко (нині – Мури), Володарського (сучасної Монастирської), Шолом-Алейхема та по проїжджій частині вул. Соборної. Суворий охоронний режим з обмеженим перетворенням фонових об'єктів і винесенням або художньою зміною (валоризацією) дисгармонійних об'єктів.</p> <p>Зона регулювання забудови навколо домінанти – Свято – Преображенського собору охоплює мисову частину Нового міста (центру м. Вінниці на правому березі р. Південний Буг в межах вулиць М. Оводова (колишньої Козицького). Магістратської (1 травня) з частиною території ТЕЦ.</p>	
-------------	--	--

16. Наявність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Ремонт, реставрація та виведення з аварійного стану будівлі Єзуїтського монастиря по вул. Соборній, 17 в м. Вінниці - попередні роботи	2005	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція. м.Вінниця вул. Театральна, 29 науковий керівник Рекута О.С	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, 82/05
- комплексні науково-технологічні дослідження	2005	— — УкрНДІпроектреставрація. м. Київ	— —
- першочергові протиаварійні роботи	2008	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція. м.Вінниця вул. Театральна, 29 науковий керівник Рекута О.С	Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, 138/08
-інженерно-геодезичні вишукування	2007	— —	Вінницький філіал

-інженерно-геологічні вишукування	2005	МПВП-«Інж-Агро»	рукція, 85/05 Вінницький філіал НДІпроектреконст рукція, 1595-2005 1596-2005
-інженерно-геологічні вишукування	2007	МПВП-«Інж-Агро»	Вінницький філіал НДІпроектреконст рукція 1595-2007

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Виконавець	Підрядна організація
Ремонт будівлі після пожежі	1778	Не встановлено	Не встановлено	
Ремонт та реставрація будівлі після відселення військових частин та шпиталю	1901- 1907р.р	Не встановлено	Не встановлено	
Ремонт, реставрація та виведення з аварійного стану Єзуїтського монастиря по вул. Соборній, 17 в м. Вінниці (першочергові – протиаварійні роботи)	2006- 2007р.р	УКБ Вінницької облдерж- адміністрації, вул. Театральна, 15	ПБМ фірма «Сфера» м.Вінниця вул. Пушкіна, 9 офіс 14	

18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	
Іконографічні матеріали	
Архівні матеріали	<p>Державний архів Вінницької області:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Фрагменти планів м. Вінниці 1795 р., 1798 р., 1837 р. на 4-х аркушах ; - Плани єзуїтського монастиря 1791 р., середина XVIII ст., 1632р., 1809 р., 1810 р., 1838 р. на 6 аркушах; - План поезуїтського костьолу (креслення арх. Г. Артинова, 1908р) на 1 аркуші; - Поштові листівки, види м. Вінниці з «Мурами» на 2-х аркушах; - План частини будинків в «Мурах» для використання Вінницьким архівом, 1927 р., на 1 аркуші; - Копія креслень Єзуїтського монастиря за результатами обстежень, м. Київ, 1961 р., на 2-х аркушах; - Акт обстеження єзуїтського костьолу з метою можливості розміщення архівосховища від 17.03. 1972 р. на 1 аркуші; - Єзуїтський монастир в м. Вінниці. План, фасад «Памятники градостроительства и архитектуры ССР-К; Будівельник 1985-Т.П - С» на 1 аркуші. - План верхнього поверху, фрагмент фасаду поезуїтського колегіуму. Фіксаційне креслення. 1838 р. Арх. Мельников – на 21ркушах. - Фото. Фрагменти фасадів по єзуїтському колегіуму 1927 р., 1947 р., 1961 р., 1985 р., 1996 р. на 5 аркушах.
Бібліографічні матеріали	<ol style="list-style-type: none"> 1. Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР (т. 2). К., «Будівельник», 1985; 2. Памятники истории и культуры Винницкой области, вып. 8, К., 1990; 3. <i>Біруля О.</i> Архітектурна історія Вінниці. Вінниця, 1930; 4. Історія міст і сіл Української РСР. Т. Вінницька область. К., 1972; 5. Вінниця. Історичний нарис. Вінницьке книжково-газетне видавництво, 1964; 6. <i>Секретарьов А.</i> «Місто над Бугом. 400 років тому і по тому». Вінниця, ТОВ Антекс, 1999;

7. Малаков Д. В. «По Брацлавщине». М., «Искусство», 1982;
8. Ричков П. А. Українська архітектурна спадщина товариства Ісуса: Коротка антологія (Архітектурна спадщина України (т. 5). К., НДПІАМ – ГОЛОВКИВАРХІТЕКТУРА, 2002;
9. Лопушинская Е. И. Историческая справка на памятник архитектуры 1610-17 гг. ИЕЗУИТСКИЙ МОНАСТЫРЬ г. Винница. К., АПМ Управления по делам архитектуры при Совете министров УССР, 1949);
10. Царенко С., В. Козюк В. «Вінниця: погляд у минуле». К., «Оранта», 2008;
11. Омїкрон. Вінницькі Мури – як джерело освіти в краї. Видання друге. Вінниця, ВМГО «Розвиток», 2010;
12. Паспорт пам'ятника історії та культури «Єзуїтського монастиря, Костьол », 1976 р.;
13. Тарутинова І. В. Памятник архитектуры XVIII века охр. № 55/3. Монастырские стены Доминиканского монастыря в г. Виннице. Башня и Муры. Том II. Книга 2. Историческая записка. К., 1990;
14. Ричков П. А. Архітектурний комплекс товариства Ісуса у Вінниці. Матеріали міжнародної наукової конференції «Єзуїтський комплекс у Вінниці крізь призму століть» (вересень 2010 р.). Вінницький обласний краєзнавчий музей;
15. Національна бібліотека Франції. "Delineatio Collegii Vinnicensis. Ostrogi fasta Augusti 8 die". 1632 р. Інв. № Hd-4, 183; . Інв. № Hd-4, 184;
16. Російський державний військово-історичний архів, м. Москва (далі РДВІА), ф. ВУА, сп. 21819, а 1. "План города Винницы Брацлавской губернии". Кін. XVIII ст.;
17. РДВІА, ф. ВУА, сп. 21528, ч. 5, а. 85. "План Подольской губернии поветового города Винницы". Кін. XVIII ст.;
18. Вінниця. Історичний нарис. Вінниця, 2007;
19. Вінницькі Мури. Погляд крізь віки: матеріали міжнар. наук. конф. «Єзуїтський комплекс у Вінниці крізь призму століть» 9–10 верес. 2010 р. Вінниця: Розвиток, 2011. 512 с.;
20. Grzebień L. Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy. Kraków: Wydawnictwo WAM, 1996. S. 747.
21. Poplatek J., Paszenda J. Słownik Jezuitów artystów – Kraków: WAW. 1972. 6;
22. Vallery-Radot J. Le recueil de plans d'edifices de la Compagnie de la Jésus conserve á la Bibliothèque Nationale de Paris. – Romae, 1960.
23. Zaleski St. Jezuci w Polsce. T. 1-5. – Lwow. 1909-1906.
24. РДВІА, ф. 349, оп. 8, сп. 1402. "План общего рас

	в г. Виннице Подольской губернии". 1838р. Підпис: Арх. Мельников. 25. РДВІА, ф. 349, оп. 8, сп. 1404. "План нижнего этажа упраздненного иезуитского монастыря в г. Виннице Подольской губернии." 1838р. Підпис: Арх. Мельников.
--	--

19. До паспорта додаються графічні матеріали та фотофіксація:

Найменування	Кількість	Дата виконання	Виконавець
Графічні матеріали			
Фрагмент історико – архітектурного опорного плану м. Вінниці М1:2000	1	2007	
Схема генерального плану М1:500	1	березень 2021	Білоус І.В
Обміри: - плани підвалу, розріз, М1:200		квітень 2021р	Францева Л.А
- плани 1-го та 2-го поверхів, М 1:200		квітень 2021р	Францева Л.А
Фотофіксація			
Фасади (північний, західний, східний, південний)	5	2021	Білоус І.В
Фото загального вигляду	3	2021	
Фото фрагментів	1	2021	
Фото деталей	1	2021	

Фото інтер'єрів	2	2021
Фото дошок, інформаційний щит	2	2021

Паспорт склав:

Посада та назва організації	Спеціальність, кваліфікаційний рівень	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата складання
Директор ВФ інституту «НДІпроектреконструкція» Науковий керівник	архітектор	Котопук Н.О.		квітень 2021 р.
Головний інженер	інженер-будівельник	Винищук О.А.		квітень 2021 р.

Керівник органу охорони культурної спадщини

Начальник управління містобудування та архітектури Вінницької облдержадміністрації

Олександр РЕКУТА

М. Костюк

Згідно з заступником начальника відділу управління майном С.В. Цубровської

1. Посуїтський і домініканський комплекси на фіксаційному «Плане города Винницы Брацлавской губернии». Кін.ХVIII ст. (1795 р.), (північ унизу). РДВІА, ф. ВУА, спр.21819, арк.1.

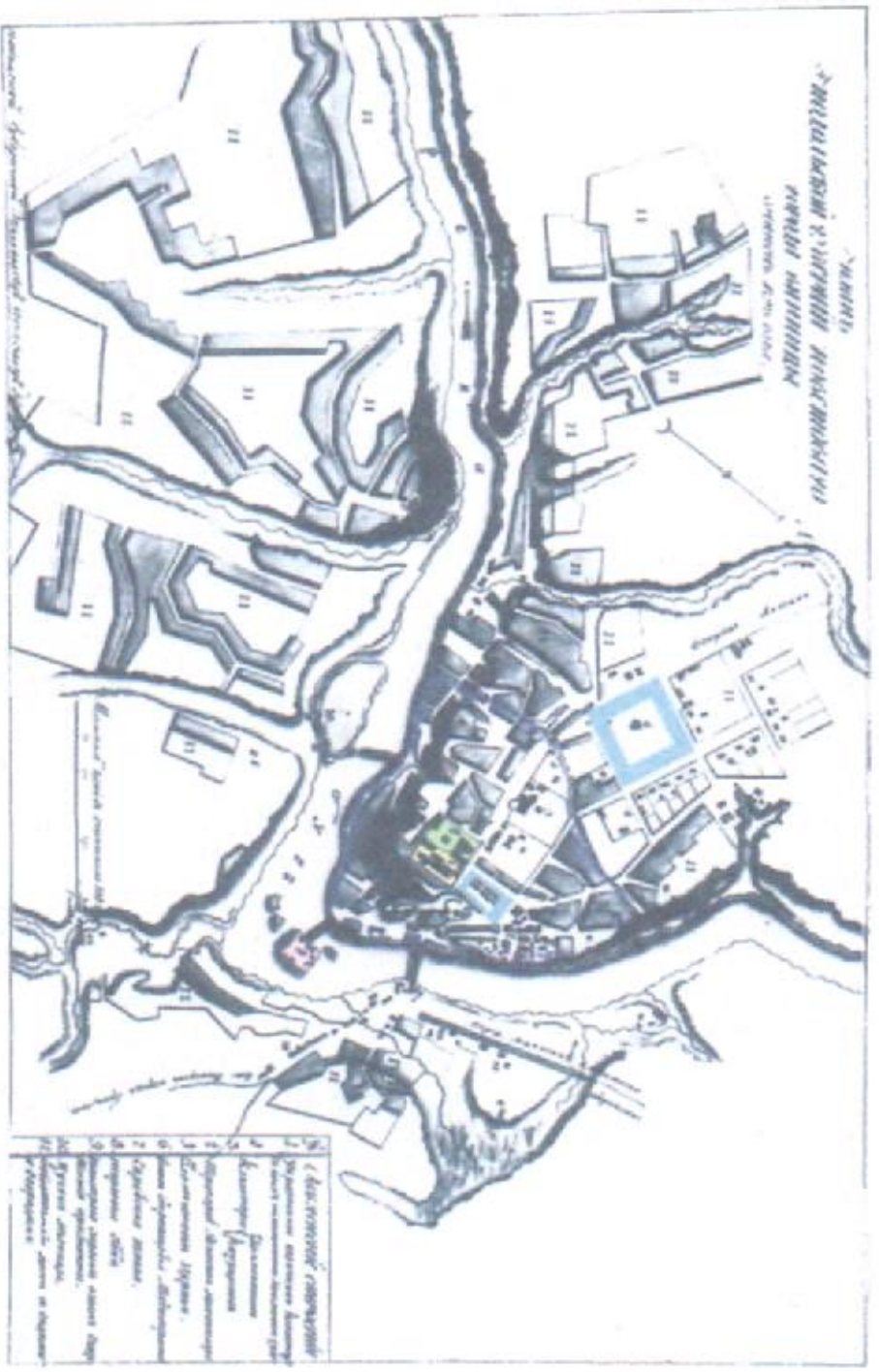

Фрагмент плану м.Вінниця 1795 р.

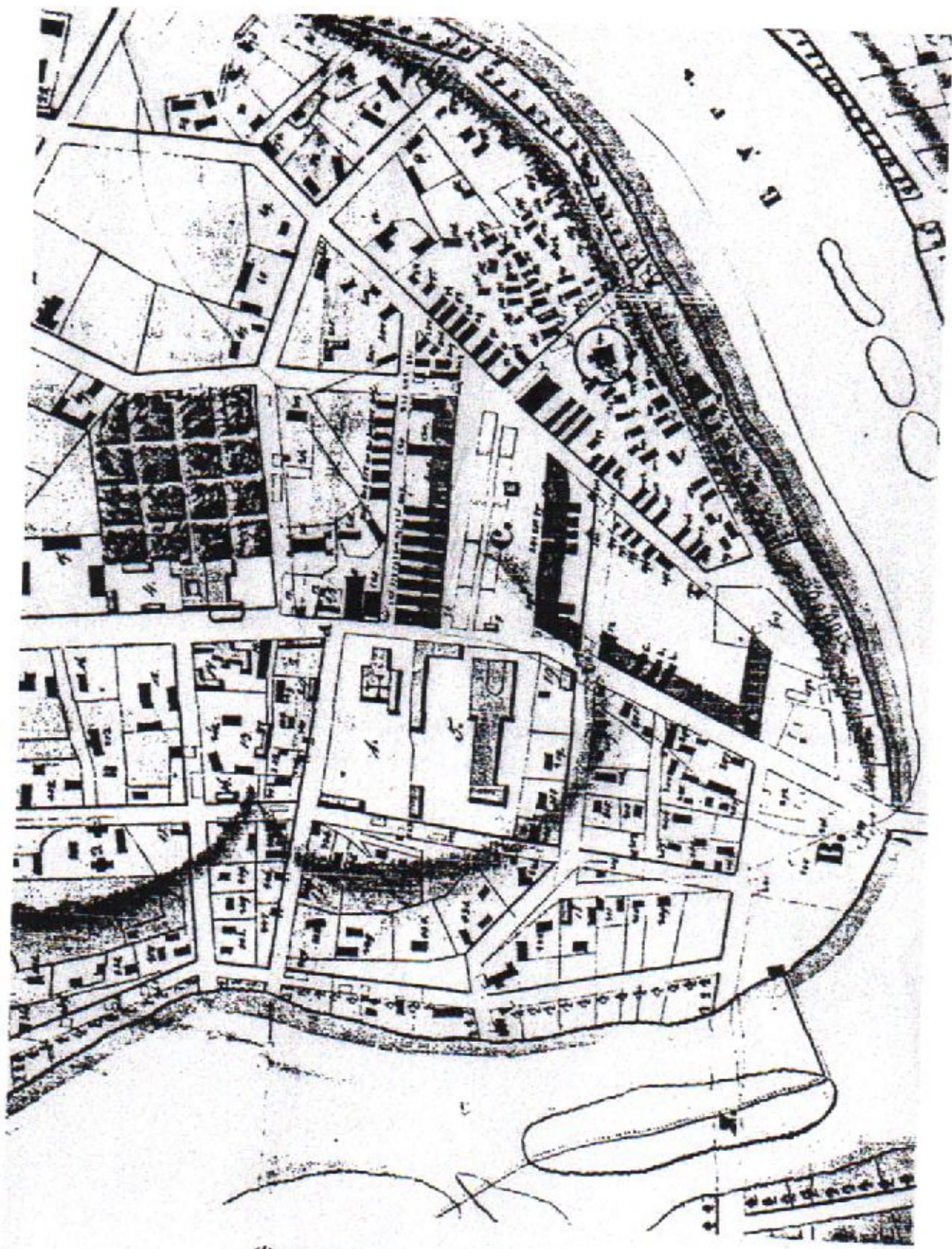
*Заступник начальника відділу управління
м.Вінниця 21.08.2018*

ЗГІДНО З
СВИДЧЕННЯ

Замірниє катаранка
Відрішч управління
Д.В. Шубровака

2. Євчутський комплекс на фіксаційній карті - «Плане Подольської губернії повітового города Винниці» 1798 р. РДВІА, ф. ВУА, спр. 21528, ч. 5, арк. 85, (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

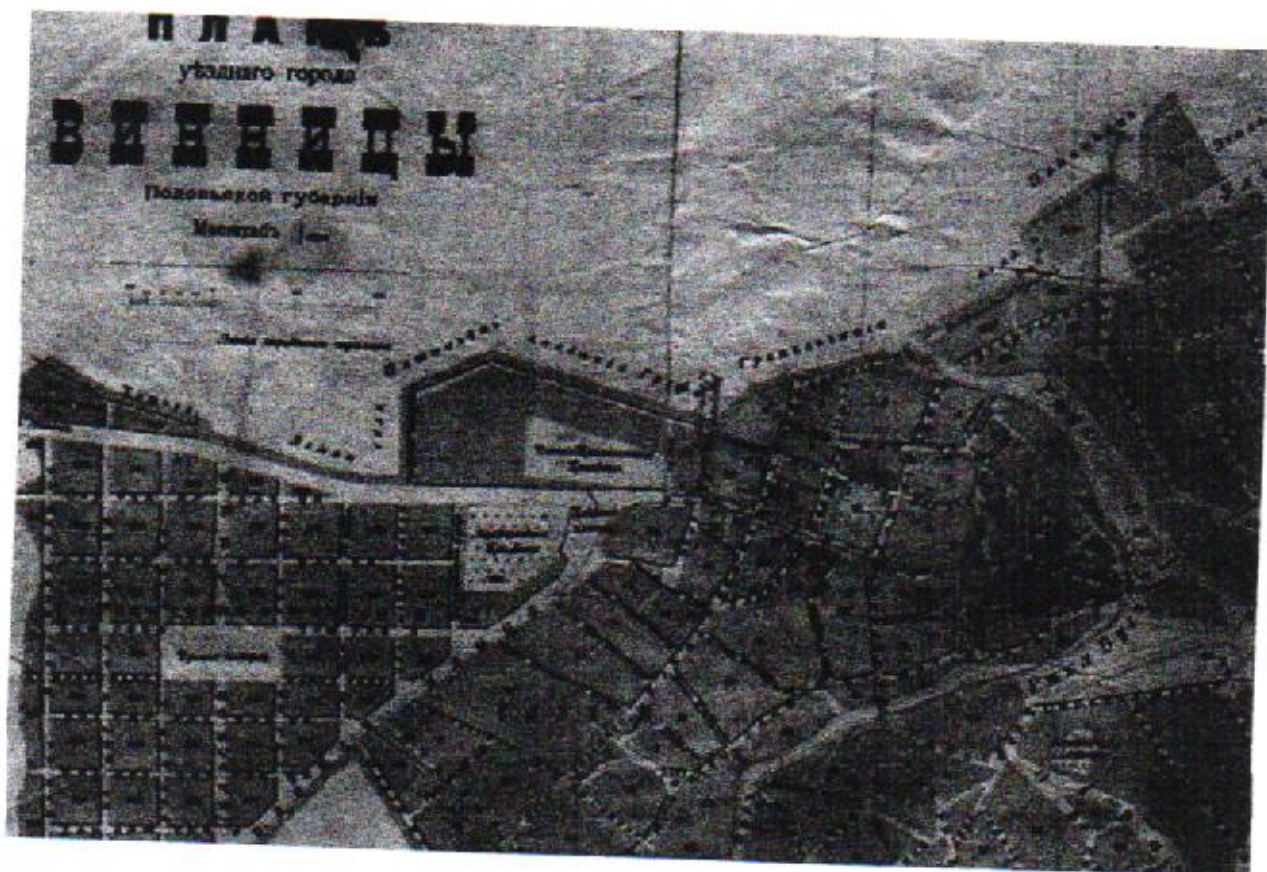

Фрагмент плану м.Вінниці, 1837 р.

3.

Заступник нагацькича будинок управління
майноки *Л.В.* Удобрівська

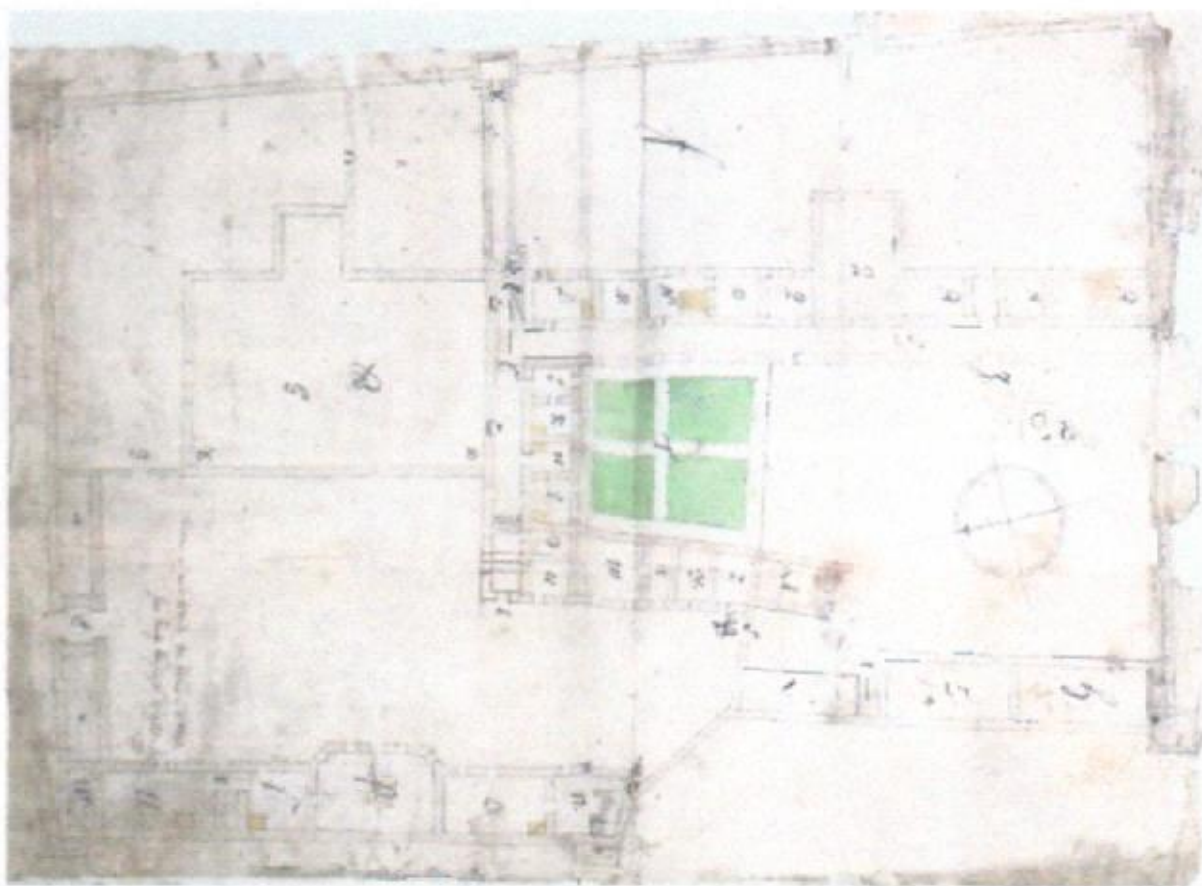
ЗГІДНО З

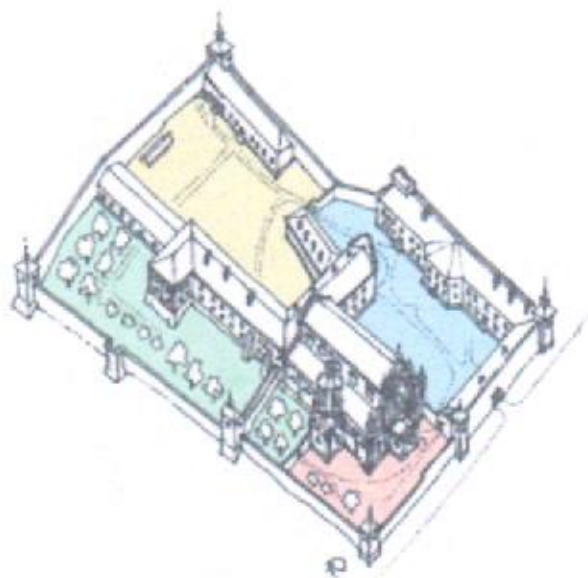
4. Фрагмент з «Плана уездного города Винницы Подольской губернии»
1913р. ДАВіО, ф.896, оп.1, спр. 24.

Заступник начальника відділу управління
ліцейом Л.В. Цубровська

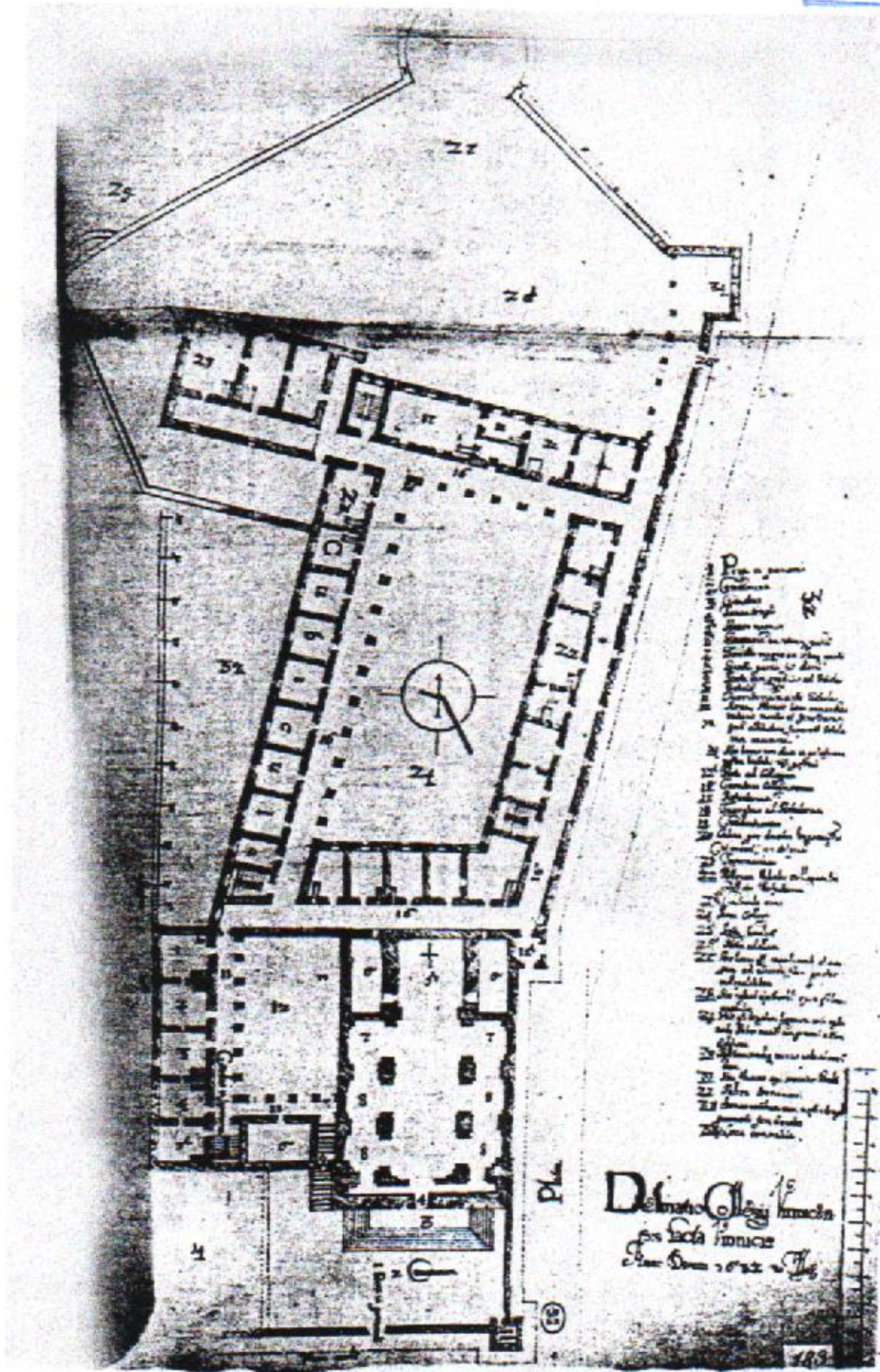
ЗГІДНО З
СВИДЕТЕЛЬСТВОМ

5. План посуїтських Мурів бл. 1791 р. (північ унизу). З фондів ДАВіО, ф.844, оп.1, с.177.

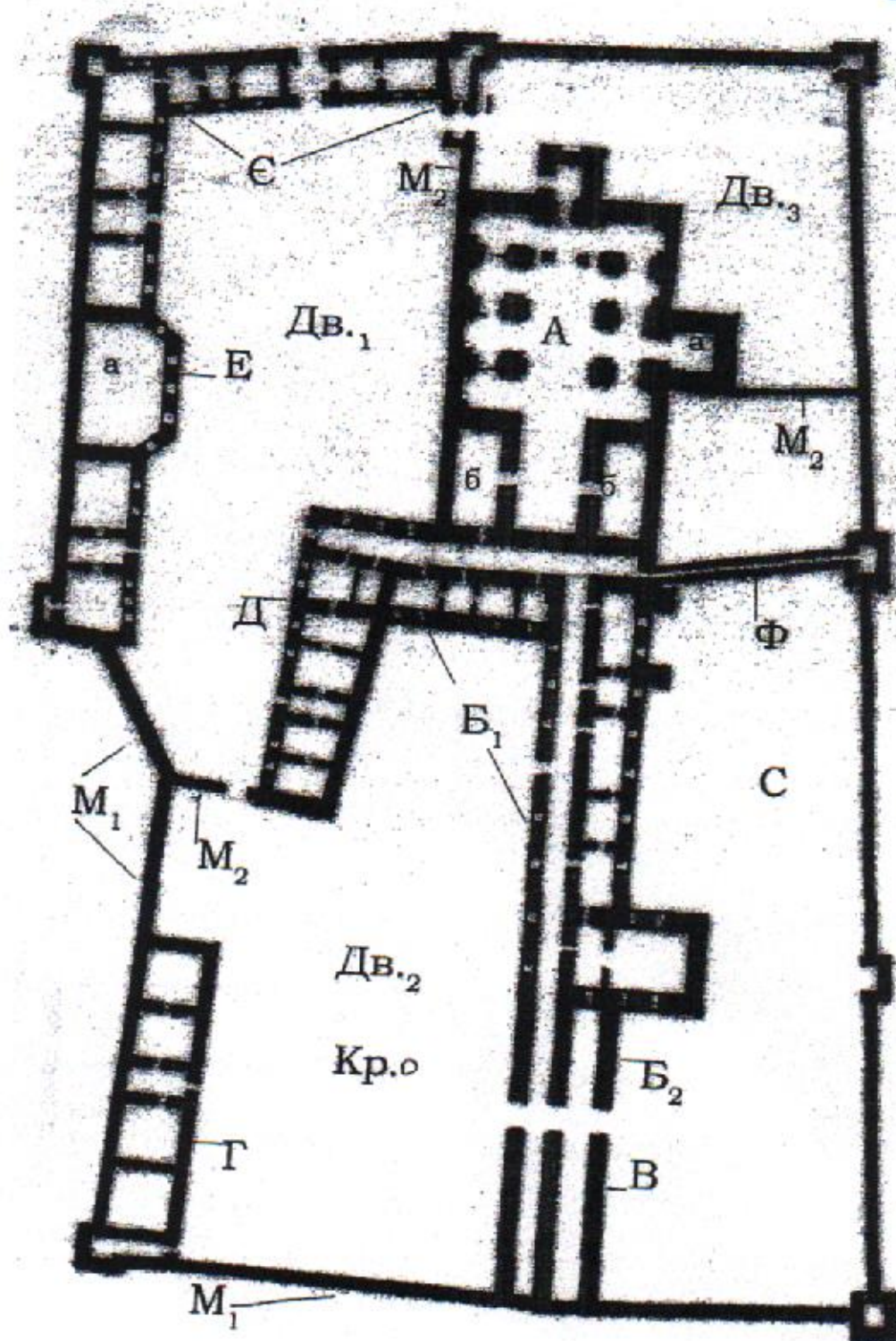

6. Загальний вигляд єзуїтського колегіуму станом на середину XVIII ст.
Гіпотетична графічна реконструкція П.Ричкова
(за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

7. Проектний план Єзуїтського колегіуму у Вінниці (перший варіант) 1632 р.
 З фондів Національної бібліотеки Франції, м. Париж.
 "Delineatio Collegii Vinnicensis facta Vinnicae Anno Domini 1632, 30 Maij".
 Інв. № Hd-4, 183.

ЗГІДНО З Запискою начальника відділу управління майном

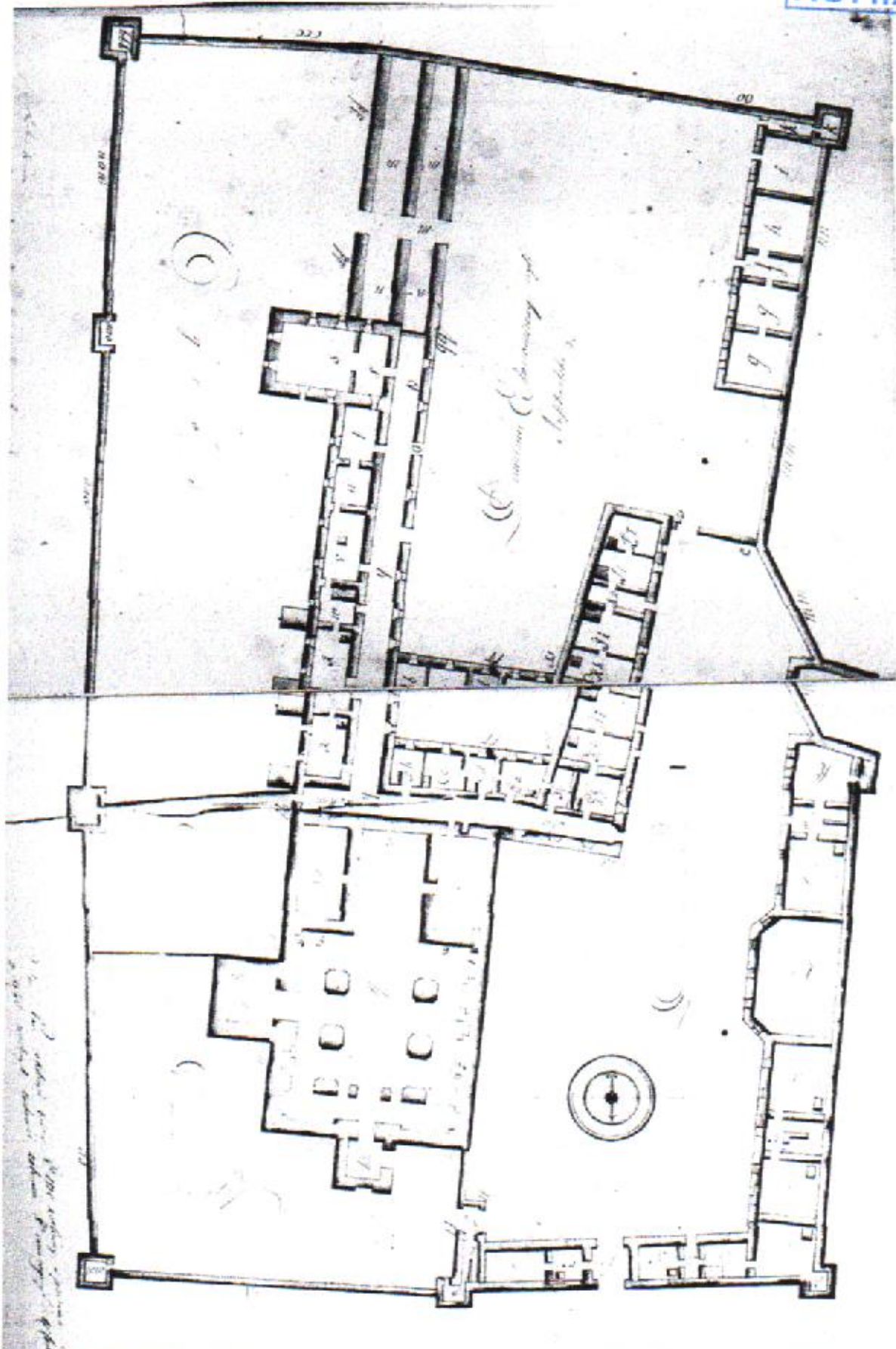

8. Фіксаційний план поєзуїтського комплексу у Вінниці на початок ХІХ ст. (близько 1809 р.).

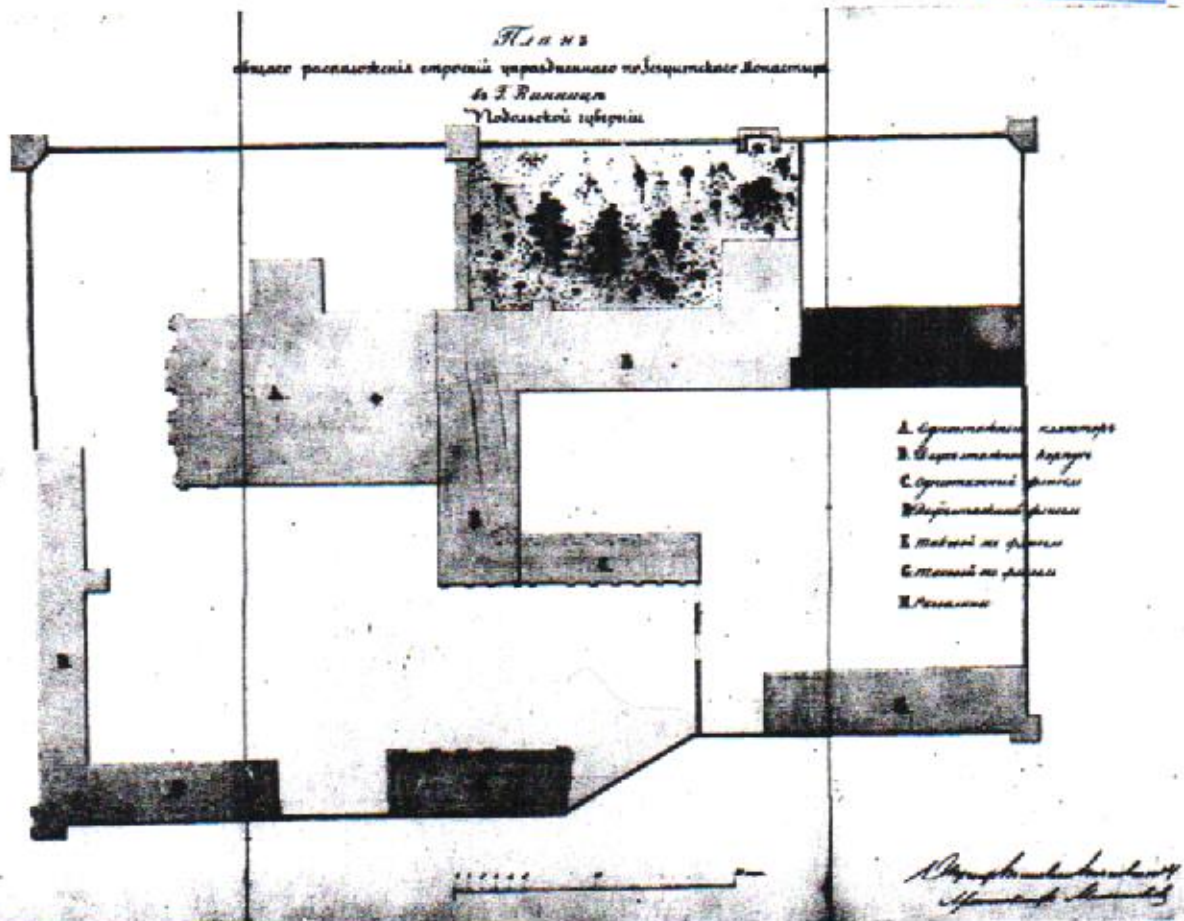
З фондів національного музею у Кракові (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

ОПИС
(складений В. Колесник)

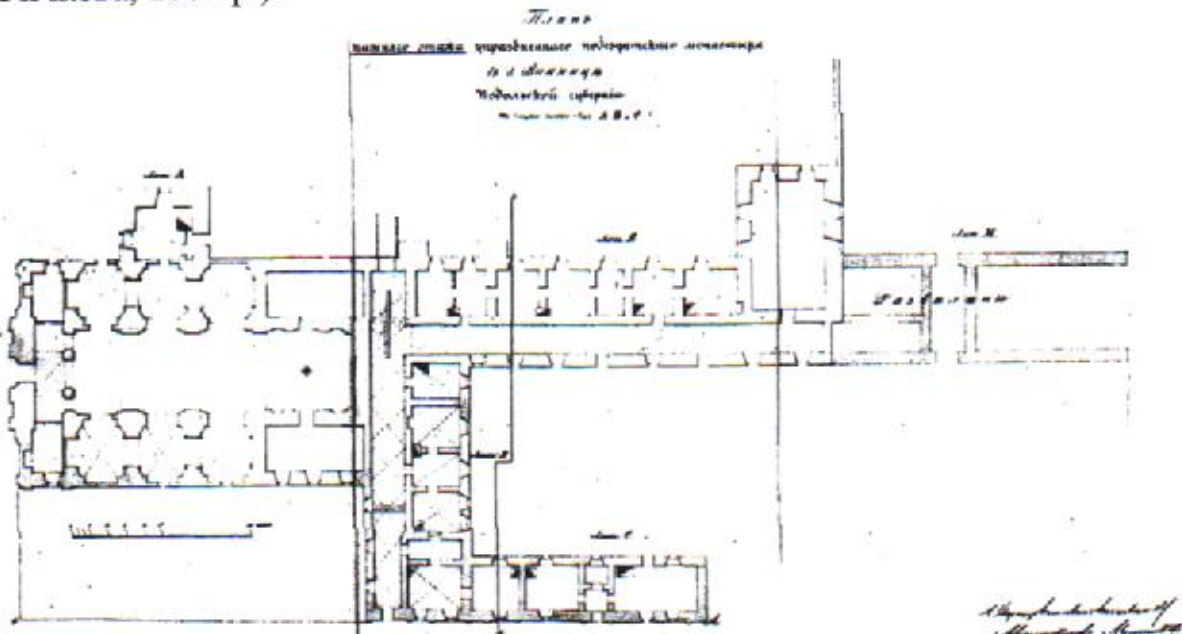
- А - Поезуїтський костюл.
а - Каплиця
б - Дві захристії.
- Б₁ - Поезуїтський каштор (двоповерховий) - давні класні ченців, потім помешкання вчителів та учнівські станції.
- Б₂ - Склади.
- В - Недобудовані муровані стіни.
- Г - Двоповерховий будинок, у котрому утримували арештантів з кінця XVIII ст до 1816 р.
- Д - Одноповерховий флігель, в якому розміщувалося Вінницьке повітове казначейство.
- Е - Двоповерховий будинок, де знаходилися класні кімнати.
а - Недіюча каплиця.
- Є - Брамовий флігель (двоповерховий).
- М₁ - Огороджувальні муровані стіни.
- М₂ - Внутрішні мури, котрі розмежовували двори.
- Дв. - Двори: 1 - шкільний, 2 - арештантський, 3 - костюльний.
- С - Сад. Ф - Фундамент. Кр. - Криниця.
9. Опис до фіксаційного плану поезуїтського комплексу на початок XIX ст. (близько 1809 р.).
З фондів національного музею у Кракові. (виконаний ст. наук. спів. ВОКМ В.В.Колесник).

10. «План усадебного участка иезуитских строений в Виннице». 1810 р.-
ЦГИАЛ, ф. 733, оп. 36, д. д

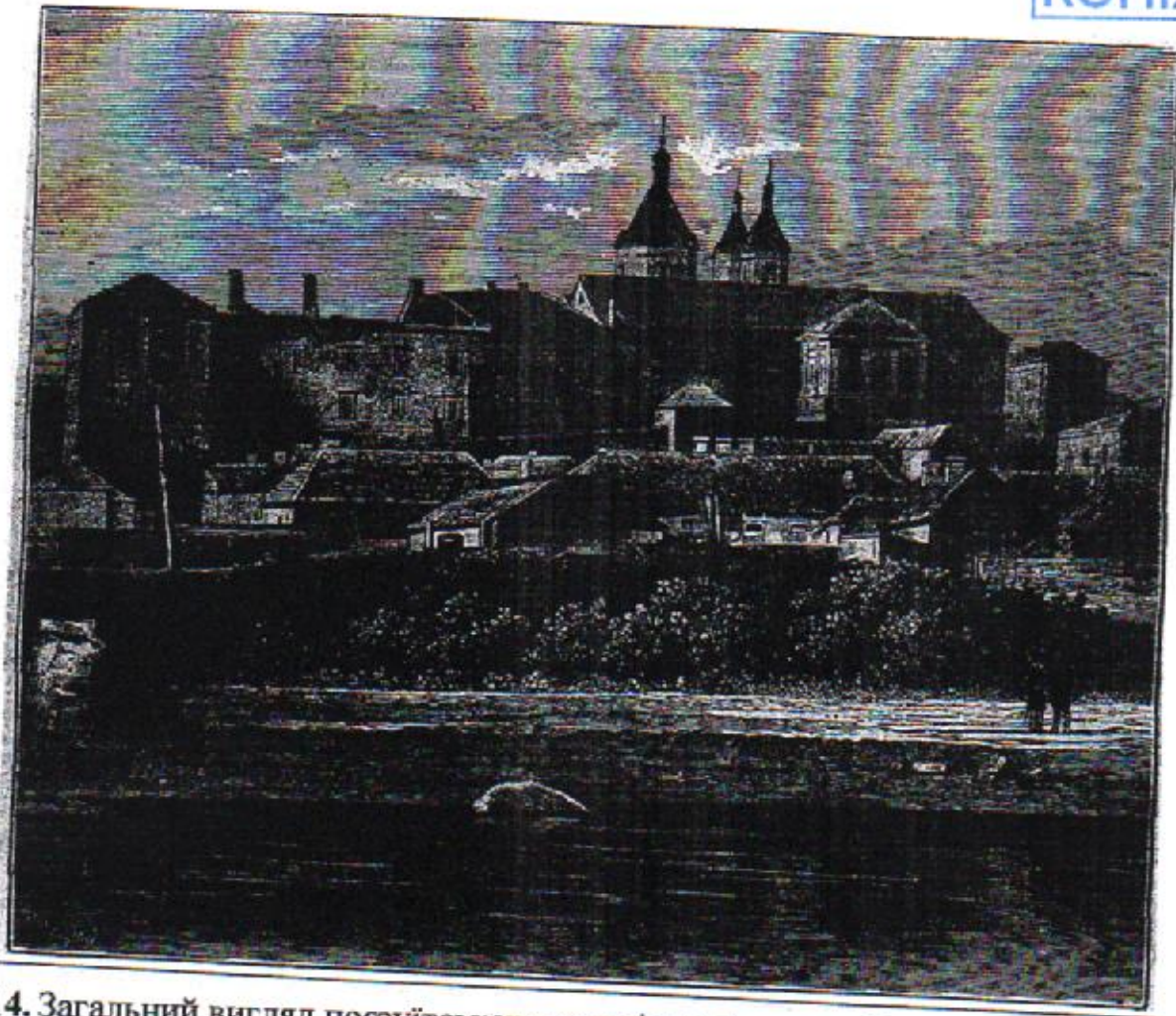
11. Генеральний план посезуїтського колегіуму. Фіксаційне креслення 1838 р.
Підпис: Арх. Мельников.
З фондів РДВІА (за публікацією доктора архітектури, професора П.А.
Ричкова, 2002 р.).

12. План нижнього поверху посезуїтського колегіуму. Фіксаційне креслення
1838 р. Підпис: Арх. Мельников.
З фондів РДВІА (за публікацією доктора архітектури, професора П.А.
Ричкова, 2002 р.).

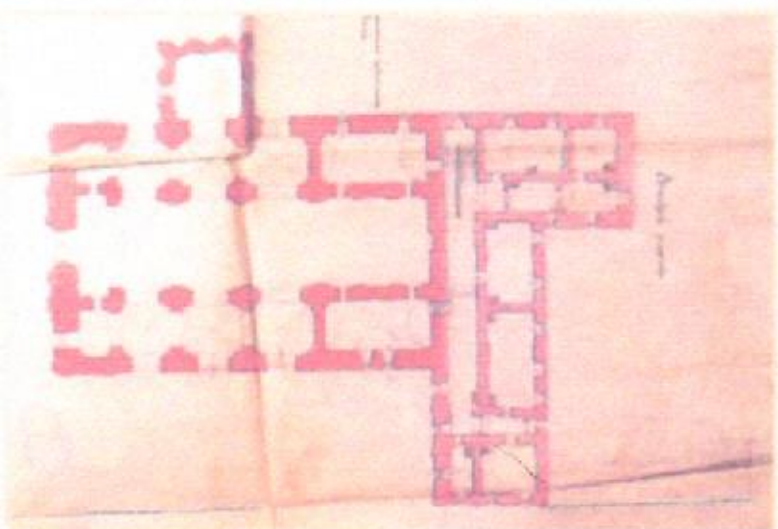
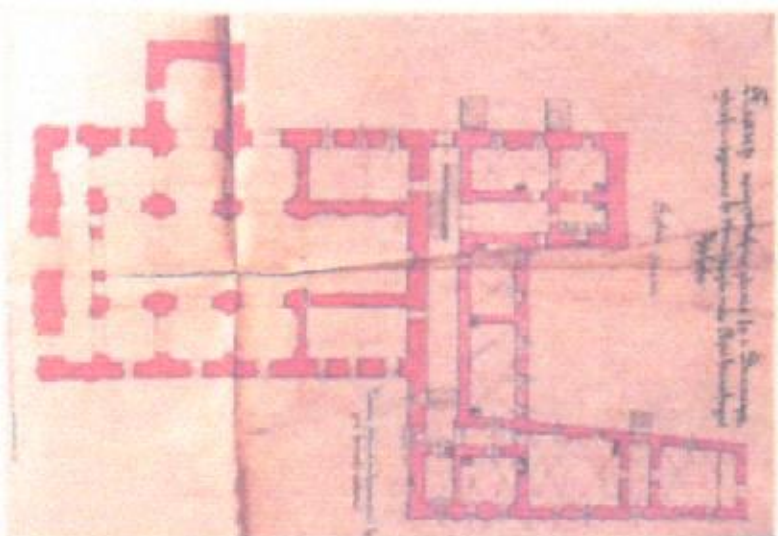
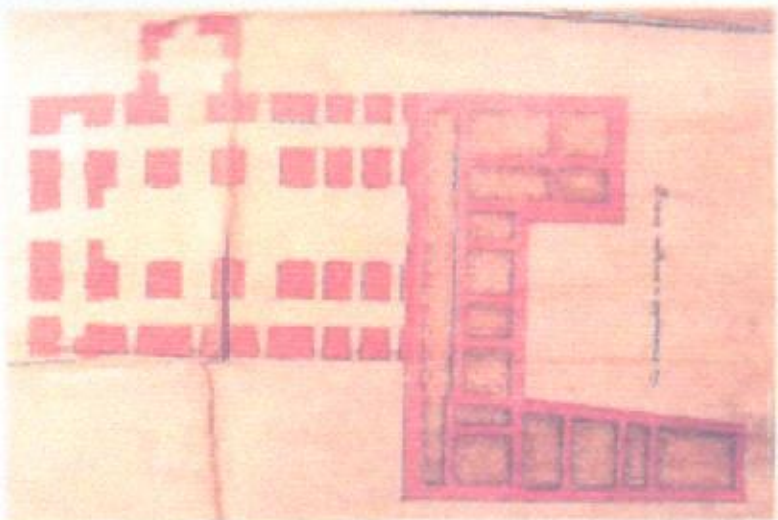

13. Загальний вигляд міста та «мурів» з лівого берега Бугу. Акварель Н.Орди.
Оригінал у фондах НОК.

14. Загальний вигляд поезуїтського колегіуму зі сходу. Дереворит
худ. Хороманьського. 1880 р.
З фондів Національної бібліотеки у Варшаві.

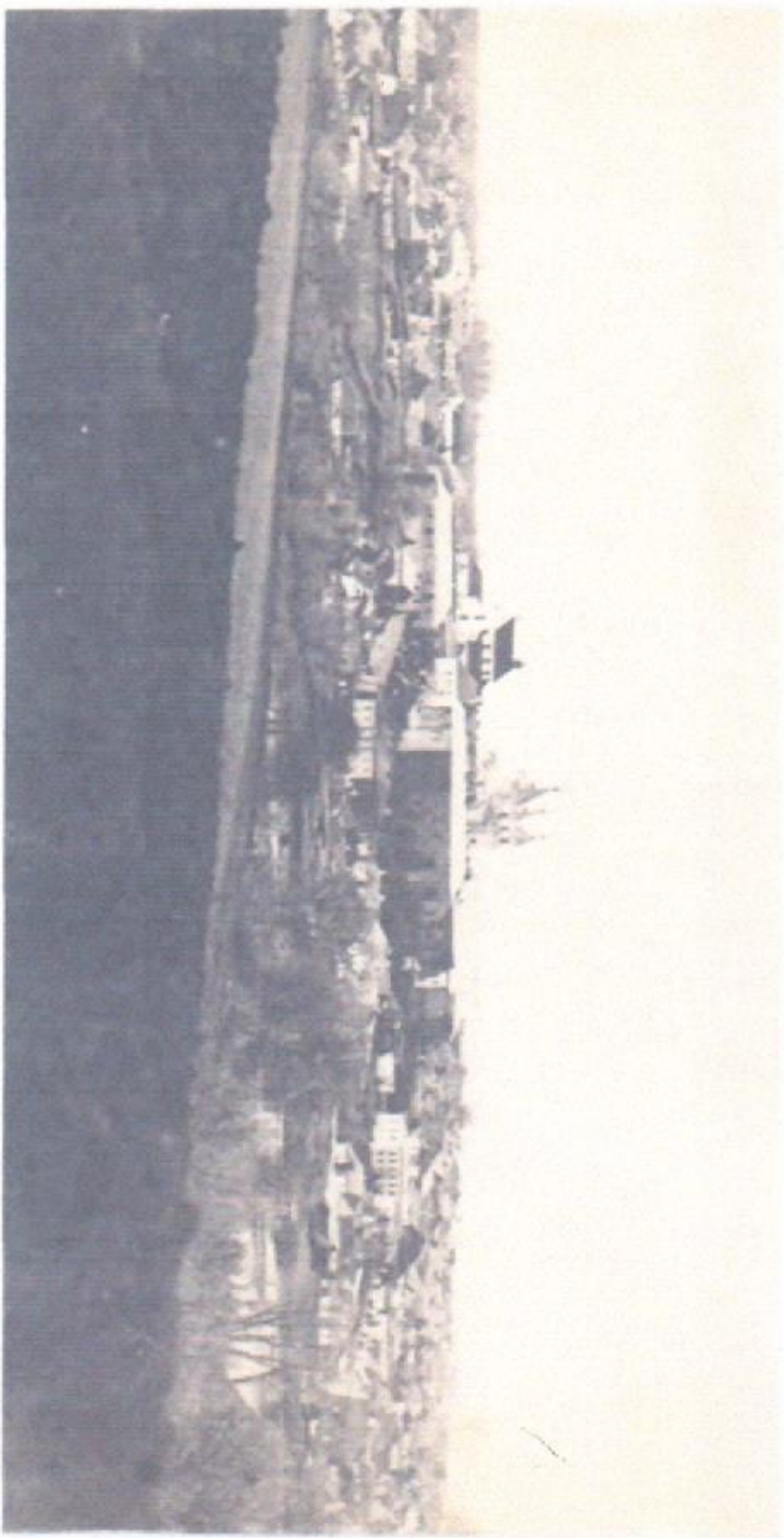
Замынок Нале Агелле
вигляд зверху маляком
Д. В. Зуспробеке

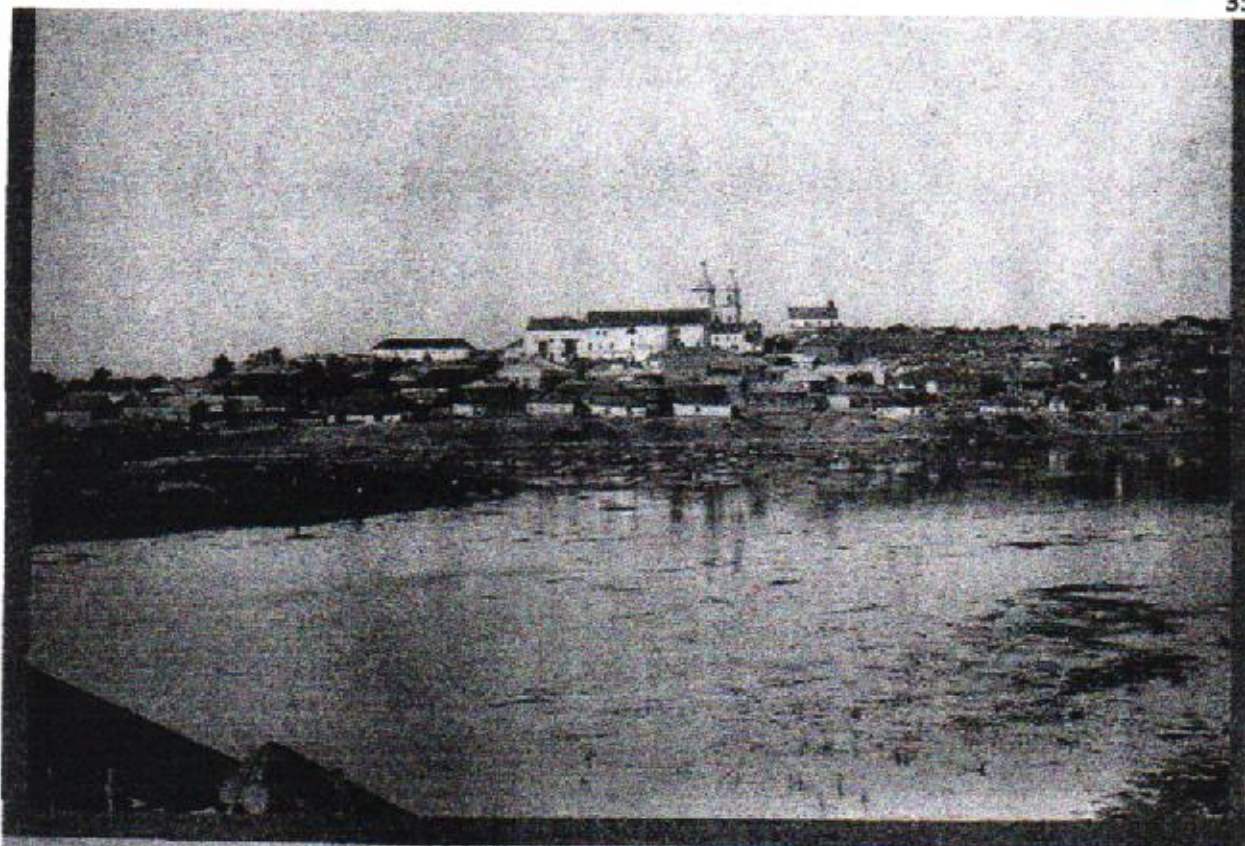
15. План поезуїтської будівлі у Вінниці. Інж. Г. Артинів. 1908 р. У центрі –
план першого поверху, праворуч – другого, ліворуч – підвалу і фундаментів.
ЦДІАУ, ф. 442, оп. 660, стр. 103, арк. 28.

ЗІДНО З
ОПРИНАЛОМ

Замыслик Нара Аткае
Бігінгунпараніткія маішоу
М. В. Шуробакка

16. Вид Вінниці з «Мурами» (фрагмент фото бл. 1900 р. з родинної збірки Лазовських, Польща. Знімок привезено у 2010р. В. Франчуком).

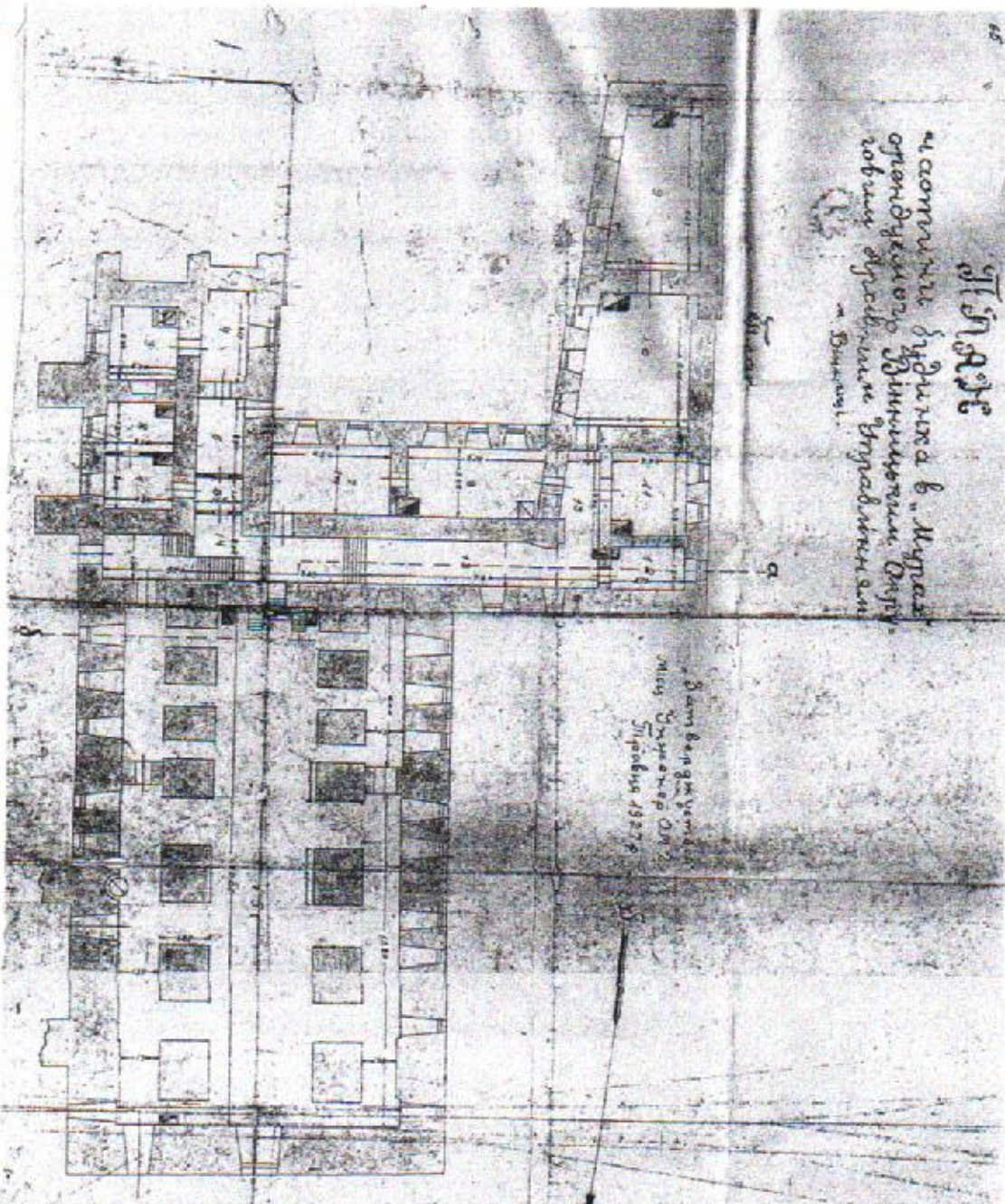
Вид с Замостья на город Винницу. Слева виден деревянный мост, замененный в 1902-1903 годах "Железным мостом".

17. Вид на Вінницю. Копія фото (кінець XIX – початок XX ст. з фондів ВОКМ.) з машинописним текстом Брілінга Г.В. 1927 р.

Заємницьке місто-пункт
Висхідна лінійна станція
Л.В. Широківська

ПЛАН

чотирьох будинків в «Мурах»
орієнтованою довжиною. Дані
роботи друкують в журналі
«Висхідна»

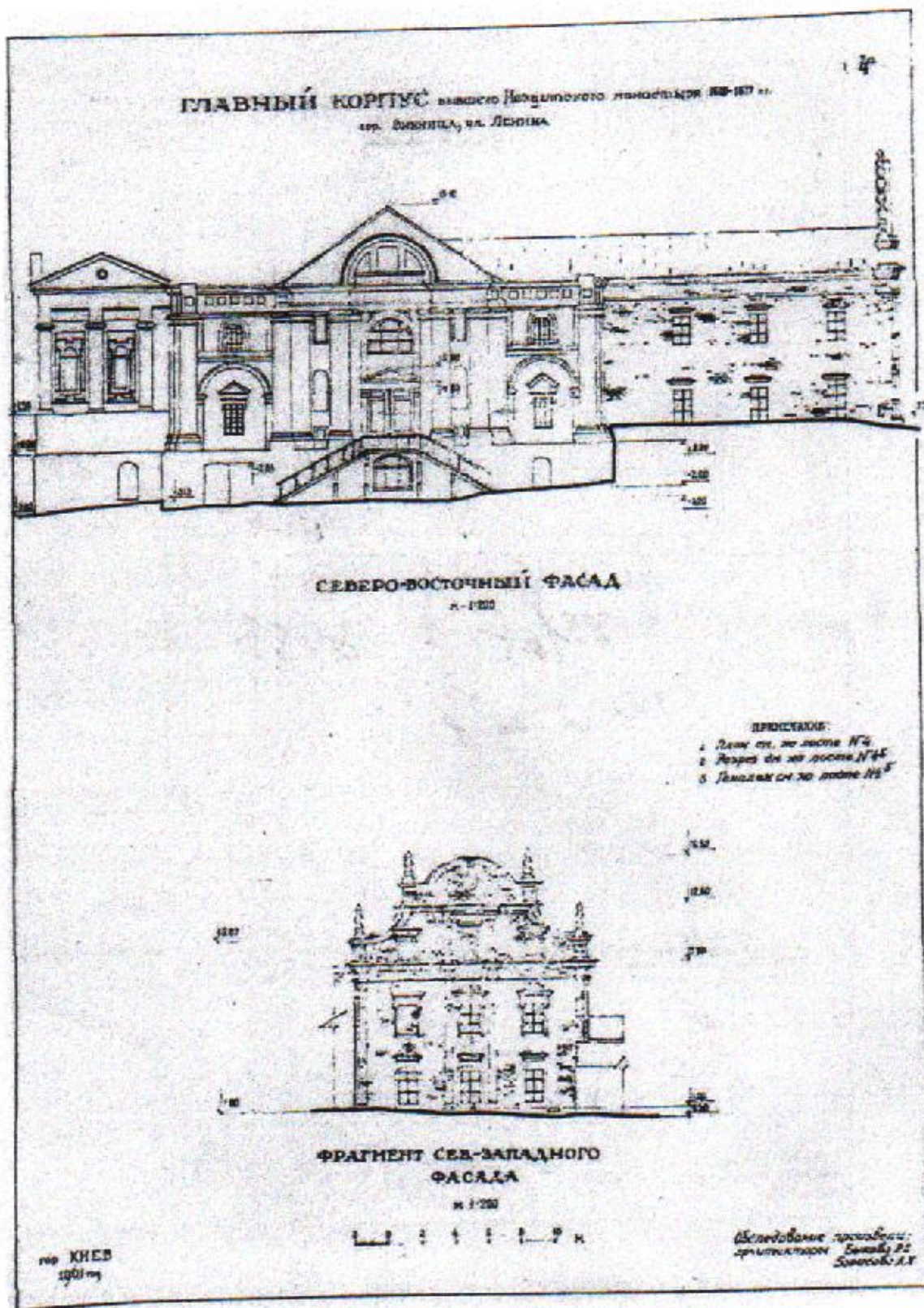
Висхідна лінійна станція
Л.В. Широківська
1927р.

N

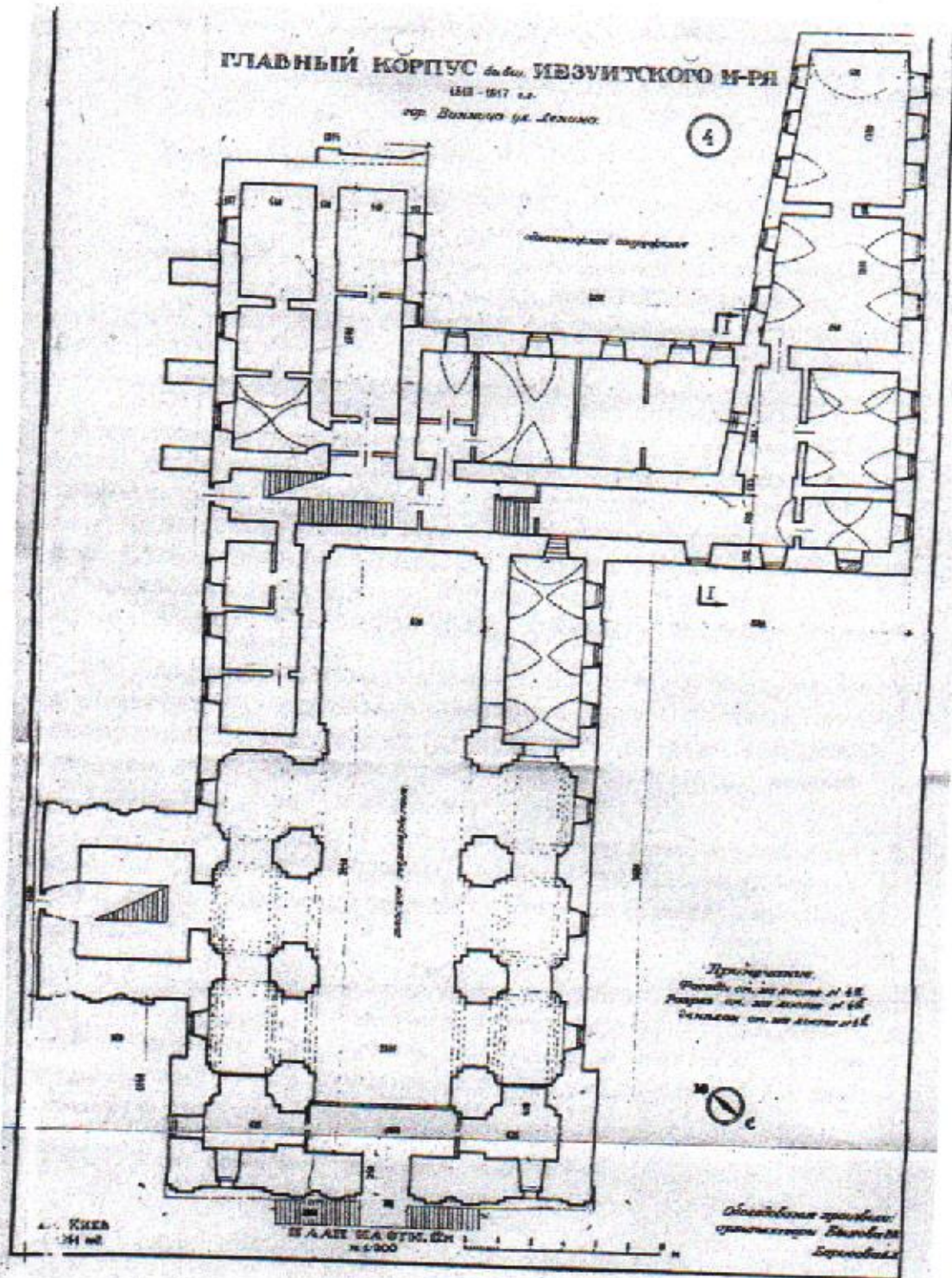
Види і площі

№	Вид	Площа
1	Житловий будинок	1000
2	Житловий будинок	1000
3	Житловий будинок	1000
4	Житловий будинок	1000
5	Житловий будинок	1000
6	Житловий будинок	1000
7	Житловий будинок	1000
8	Житловий будинок	1000
9	Житловий будинок	1000
10	Житловий будинок	1000
11	Житловий будинок	1000
12	Житловий будинок	1000
13	Житловий будинок	1000
14	Житловий будинок	1000
15	Житловий будинок	1000
16	Житловий будинок	1000
17	Житловий будинок	1000
18	Житловий будинок	1000
19	Житловий будинок	1000
20	Житловий будинок	1000
21	Житловий будинок	1000
22	Житловий будинок	1000
23	Житловий будинок	1000
24	Житловий будинок	1000
25	Житловий будинок	1000
26	Житловий будинок	1000
27	Житловий будинок	1000
28	Житловий будинок	1000
29	Житловий будинок	1000
30	Житловий будинок	1000
31	Житловий будинок	1000
32	Житловий будинок	1000
33	Житловий будинок	1000
34	Житловий будинок	1000
35	Житловий будинок	1000
36	Житловий будинок	1000
37	Житловий будинок	1000
38	Житловий будинок	1000
39	Житловий будинок	1000
40	Житловий будинок	1000
41	Житловий будинок	1000
42	Житловий будинок	1000
43	Житловий будинок	1000
44	Житловий будинок	1000
45	Житловий будинок	1000
46	Житловий будинок	1000
47	Житловий будинок	1000
48	Житловий будинок	1000
49	Житловий будинок	1000
50	Житловий будинок	1000

18. План частини будинку в «Мурах» для використання Вінницьким Архівним Управлінням. 1927р. Копія виконана з оригіналу 05/V - 38р. З архіву ВФ «НДПроектреконструкція», З. №82/05. Т №1. стр. 56.

19. Копії креслень фасадів Єзуїтського монастиря за результатами обстеження у 1961 р. Архітектори Бикова Р.Д, Борисова А.Н. (Республіканська спеціальна науково-реставраційна виробнича майстерня м. Київ).
З архіву ВФ «НДІпроектреконструкція», З. №82/05. Т. №2, книга 1.стр.12.

20. Копія плану головного корпусу буд. Єзуїтського монастиря за результатами обстеження у 1961 р. Архітектори Бикова Р.Д, Борисова А.Н. (Республіканська спеціальна науково-реставраційна виробнича майстерня м. Київ).
З архіву ВФ «НДІпроектреструкція», З. №82/05. Т. №2, книга 1, стр.13.

А к т

14 марта 1972 г.

г. Винница

Мы, нижеподписавшиеся, инспектор по памятникам архитектуры Областного отдела по делам строительства и архитектуры тов. Маковичук С. С. и заведующий доком физкультуры Областного Совета "Динамо" г. Чистяков П. П. произвели обследование спортивного зала общества "Динамо" для установления возможности реконструкции помещения с целью в нем размещения архивохранилища.

Спортзал размещен в помещении памятника архитектуры - бывшего костела Иезуитского монастыря 1677 года, находящегося под охраной государства. Согласно заключению Винницкого областного отдела института "Укриндирпроект" устройство 8-х железобетонных перекрытий в спортивном зале для приспособления его под хранения архивных документов потребует усиления фундаментов под колонны, пробивка гнезд и пазов, что может нарушить своды и другие конструкции, и главное - нарушит всю архитектуру памятника XVII ст.

Облгосархив своим письмом от 29/II-1972г. в 90 настаивает на размещение архивохранилища в помещении бывшего костела с коренной перестройкой памятника архитектуры, что запрещено инструкцией о порядке учета, регистрации, содержания и реставрации памятников архитектуры утвержденной Советом Министров СССР.

Областной Совет "Динамо" остро нуждается в помещении спортивного зала для проведения спортивных занятий сотрудников УМВД и КГБ, а также для проведения спортивных занятий городской молодежи.

На основании вышеизложенного и учитывая заключение облотдела "Укриндирпроекта" считаем, что устройство архивохранилища с реконструкцией памятника архитектуры недопустимо. Это помещение может быть использовано только для спортивных или иных занятий не требующих перестройки.

О чем составлен настоящий акт.

С. Маковичук / С. Маковичук /
П. Чистяков / П. Чистяков /

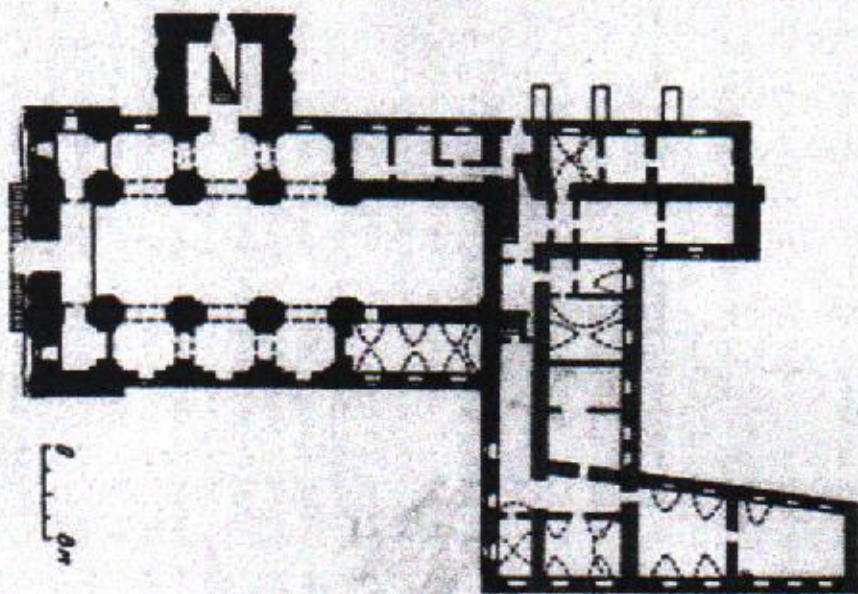
21. Акт про недопустимість влаштування сховища архіву в приміщенні Єзуїтського костьолу. Від 14 березня 1972р. Копія у зібраннях А.Ліпської (Вінниця). Вінницькі Мури. Погляд крізь віки. Матеріали міжнар.наук.конф. «Єзуїтський комплекс у Вінниці крізь призму століть» 9-10 вересня 2010р. ВМГО «Розвиток», 2011.

ЗГІДНО З Заступник начальника [signature]

ИЕЗУИТСКИЙ МОНАСТЫРЬ, 1610-1617 гг.*Охр. № 54.*

В 1617 г. (по другим источникам, в 1647 г.) здания иезуитского и доминиканского монастырей были обнесены оборонной стеной с башнями и составили единую крепость, за которой закрепилось название Муры.

Вследствие аварийного состояния южная часть оборонной стены с примыкавшими к ней кельями и другими постройками была разобрана в 70-х годах XIX в. В 1891 г. обвалилась часть стены со стороны главного фасада костела. В 1901 г. незначительная часть помещений была отремонтирована. Обновление сооружений монастыря началось в 1907 г. в связи с приспособлением их под мужскую гимназию, а в 1911 г. в монастыре размещена и женская гимназия.

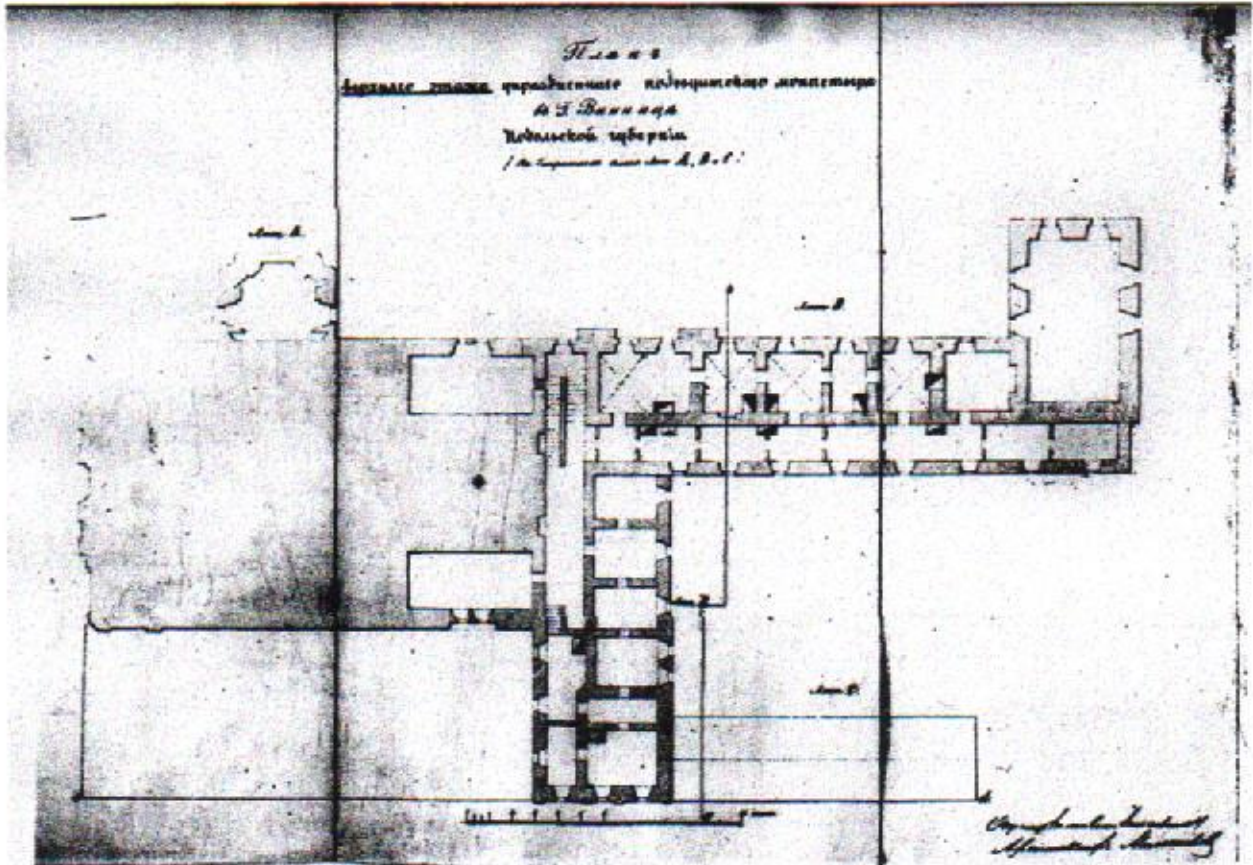
Иезуитский монастырь в г. Виннице. План.

В апреле 1917 г. в Мурах работал Винницкий Совет рабочих и солдатских депутатов, а в начале Великой Октябрьской социалистической революции - первый Подольский губернский ревком (мемориальная доска на главном фасаде).

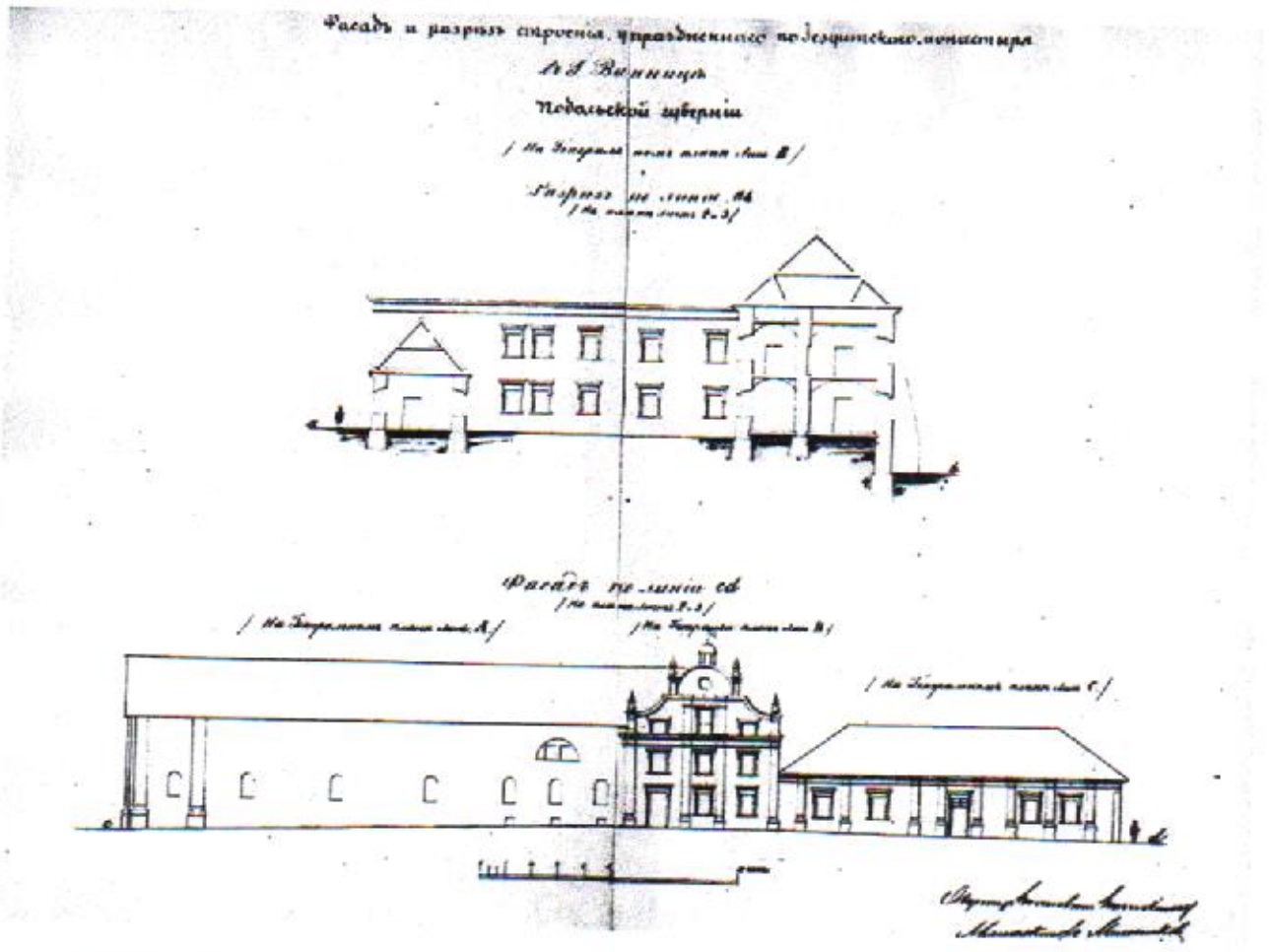
В 1919 г. здесь был размещен исторический музей и библиотека, а позднее - окружной архив.

В здании гимназии в годы Великой Отечественной войны действовал подпольный центр Винницы под руководством Будаева (И. В. Бутенко), замученного гестапо. В бывшем корпусе келий, расположенном на юго-востоке от костела и примыкающем к оборонной стене, в настоящее время размещается краеведческий музей.

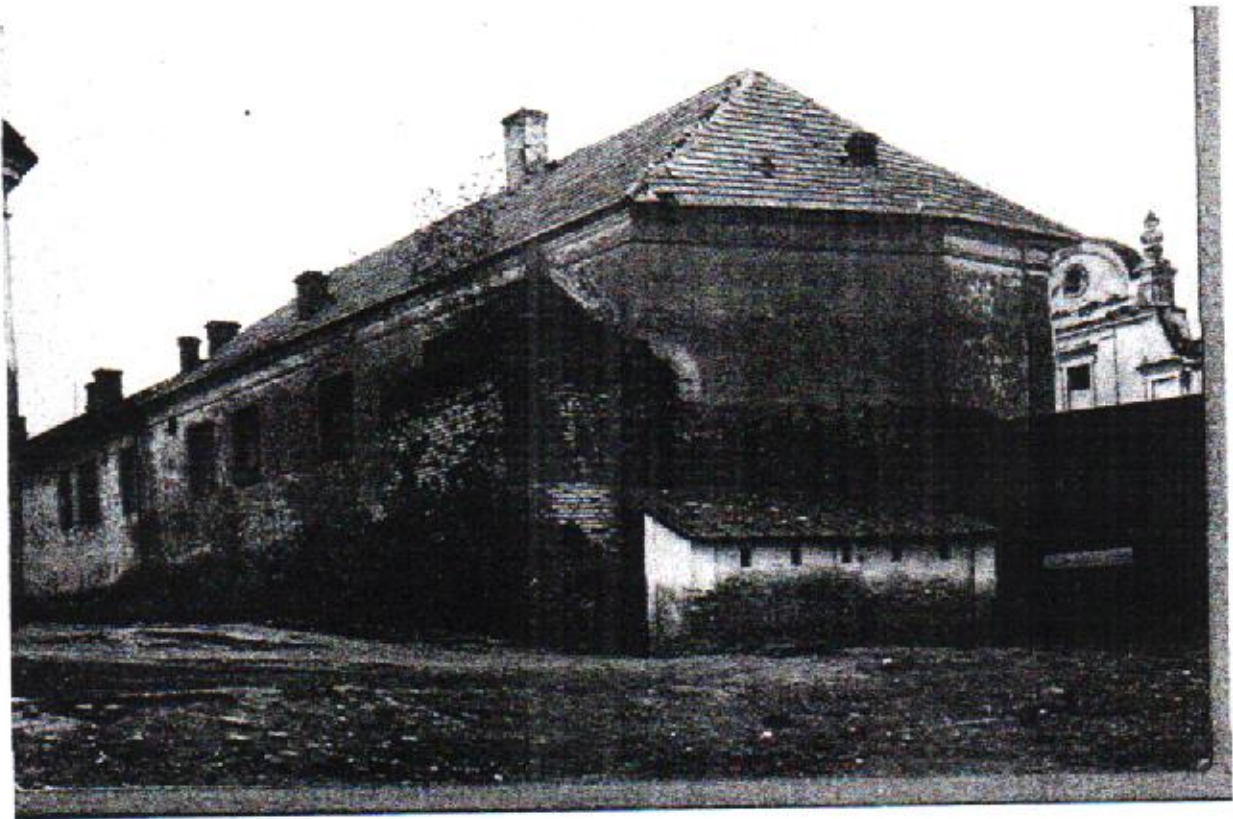
22. Єзуїтський монастир в м. Вінниця. План. «Пам'ятники градостроїтельства и архитектуры ССР. - К;Будівельник, 1985.- Т.П.

23. План верхнього поверху поезуїтського колежіуму. Фіксаційне креслення 1838 р. Підпис: Арх. Мельников.
З фондів РДВІА (за публікацією доктора архітектури, професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

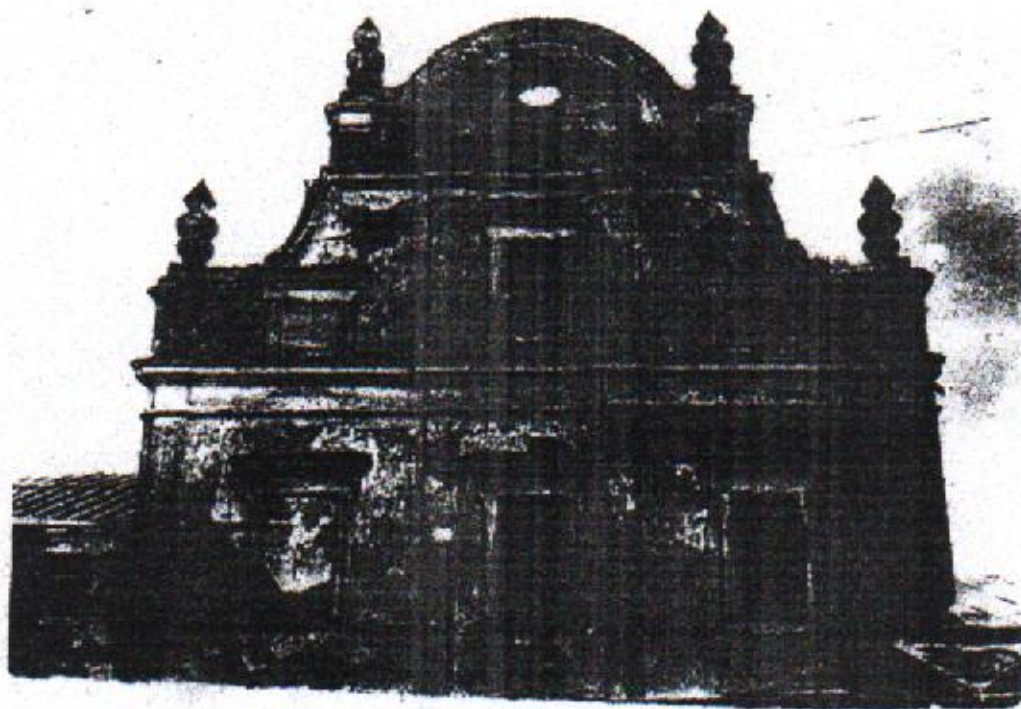
24. Фрагмент дворового фасаду та розріз поезуїтського колегіуму.
 Фіксаційне креслення 1838 р. Підпис: Арх. Мельников.
 З фондів РДВІА (за публікацією доктора архітектури, професора П.А.
 Ричкова, 2002 р.).

25. Вид на Колегіум зі соборного двору. 1927р.
Фото Брілінга Г.В., вінницького історика (із сімейного альбому).

26. Внутрішній двір Єзуїтського монастиря. 1927р.
Фото Брілінга Г.В., вінницького історика (із сімейного альбому).

27. Фрагмент фасаду колегіуму. Фото невідомого автора 1947 р.
З архіву ВФ «НДІпроектреконструкція», З. №82/05. Т. №1, попередні
роботи, стр.75.

Коллегиум, 1610-1617 гг.

Охр. № 54/2.

С конца XVIII в. здесь находились учебные заведения - с 1785 г. уездная школа, с 1814 г. губернская польская гимназия, с 1832 г. русская гимназия, а с 1907 г. мужская гимназия. С 1920-х годов в коллегиуме размещается областной государственной архив.

Нахуцкий монастырь в г. Виннице. Коллегиум. Главный фасад.

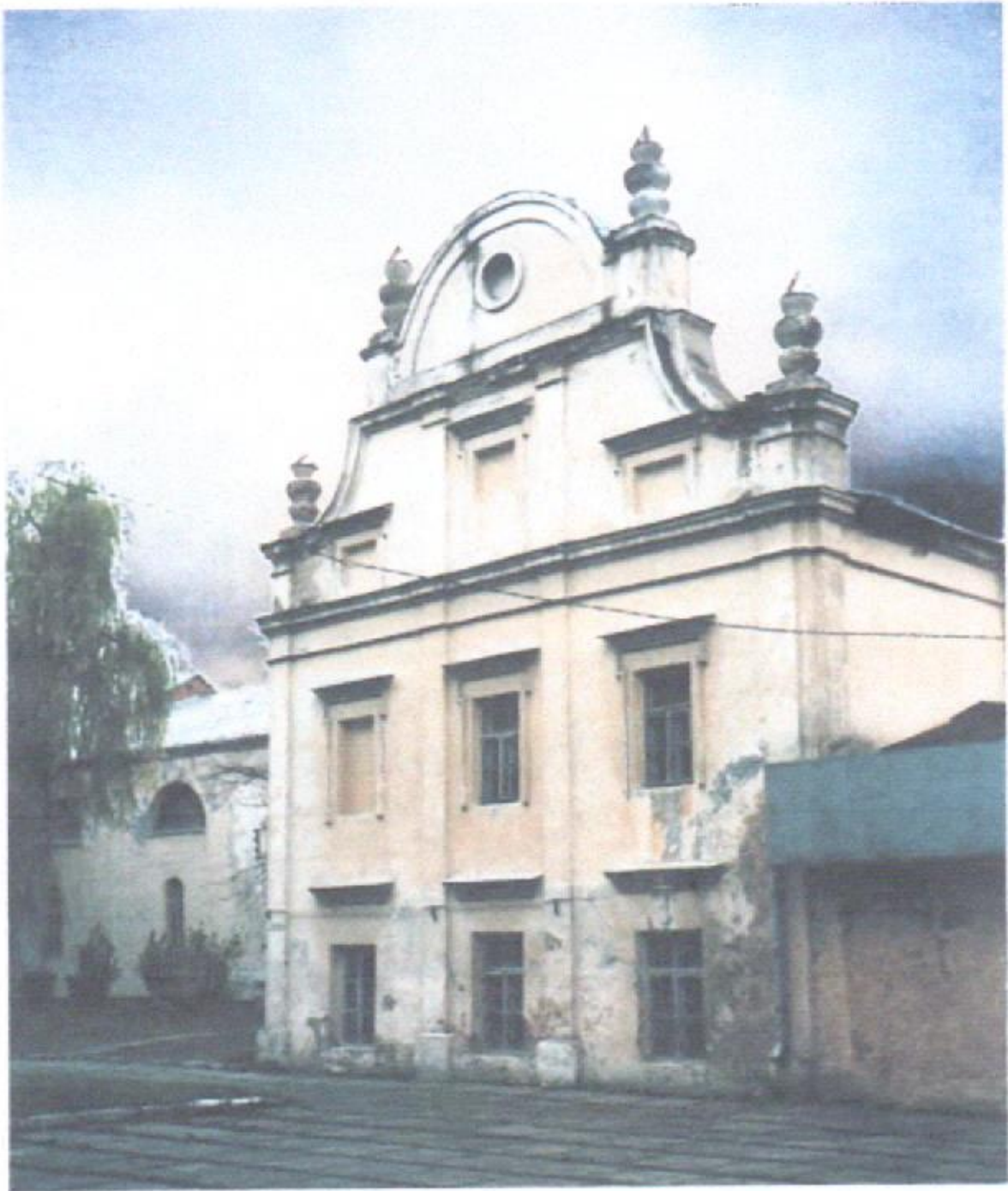
28. Коллегиум. «Памятники градостроительства и архитектуры ССР. – К;Будівельник, 1985.- Т.П.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника
П.В. 26.5.1985

29. Колегіум. Акварель. Архітектор Бикова Р. Обстеження у 1961 р.
(Республіканська спеціальна науково-реставраційна виробнича
майстерня м. Київ).
З архіву ВФ «НДІпроектреконтрукція», З. №82/05. Т. №2, книга 1, стр. 14.

30. Вид на позсуїтського колегіуму. Фрагмент західного фасаду.
Фото П. Ричкова. 1996 р. (за публікацією доктора архітектури,
професора П.А. Ричкова, 2002 р.).

КОПІЯ

ДОДАТКИ

до паспорту на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку
архітектури національного значення "Єзуїтський монастир"
XVII – XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1
(вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Колегіум.

А. Графічні матеріали

Б. Фотофіксація

Зам. інв. №

Підпис і дата

ЗГІДНО З
СВИДЕЧАВОМ

Заступник начальника ПД ДВЗГ С. А.

Перелік додатків

КОПІЯ

А. Графічні матеріали

1. Фрагмент історико-архітектурного опорного плану м. Вінниці.
2. Схема генерального плану.
3. Обмірний план підвалу у вісях 6-10, Ж-К. М 1:200.
Обмірний розріз 1-1. М 1 :200.
4. Обмірний план першого поверху у вісях 6-12, А-К. М 1:200.
5. Обмірний план другого поверху у вісях 6-12, А-К. М 1:200.

Б. Фотофіксація

1. Схема поверхів з позначенням фотофіксації.
2. Ф-1. Загальний вигляд (площа Т.Шевченка) з вул.Соборна.
3. Ф-2. Загальний вигляд (площа Т.Шевченка) .
4. Ф-3. Північний фасад.
5. Ф-4. Західний фасад.
6. Ф-5. Західний фасад (двоповерхова частина) .
7. Ф- 6. Західний фасад (одноповерхова частина).
8. Ф-7. Східний фасад (загальний вигляд).
9. Ф-8. Східний фасад колегіуму.
10. Ф-9. Фрагмент південного фасаду.
11. Ф-10. Західний фасад (з боку двора).
12. Ф-11. Південний фасад (дворова територія).
13. Ф-12. Східний фасад одноповерхової частини колегіуму.
14. Ф-13. Фрагмент барочного фронтону західного фасаду.

Зам. інв. №

Підпис і дата

ЗГІДНО З

Заявник Назарівська Р.В. 28.05.2018

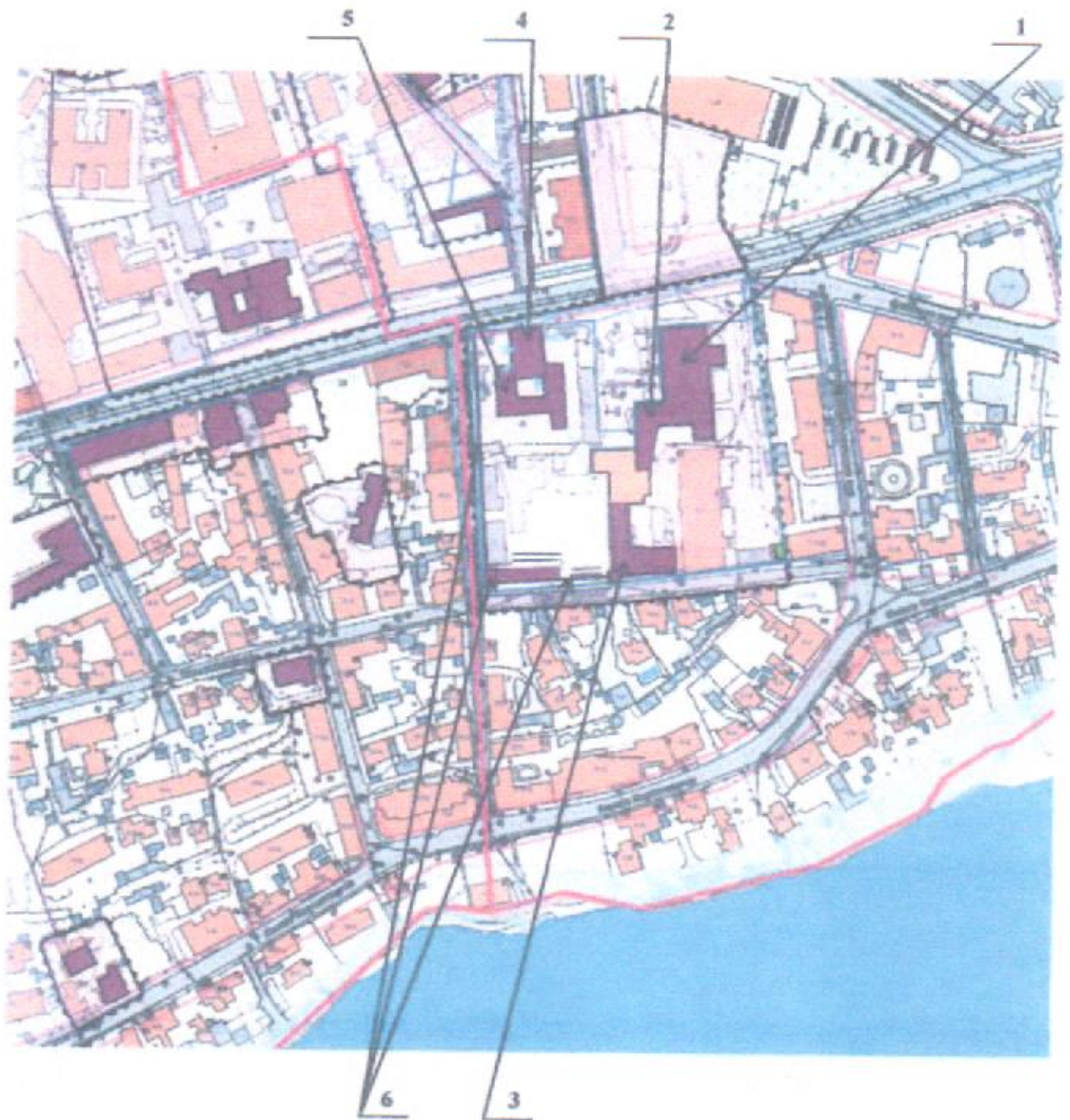
15. Ф-14. Обрамлення вікна барочного фронтона західного фасаду.
16. Ф-15. Інтер'єр приміщення колегіуму.
17. Ф-16. Інтер'єр приміщення бібліотеки в колегіумі.
18. Ф-17. Дошка з назвою сучасного використання об'єкта.
19. Ф-18. Інформаційний щит.

А. Графічні матеріали

№ орг	Підпис і дата	Зам. інв. №
-------	---------------	-------------

ЗГІДНО З *Заступник начальника*
Відділу управління машинами *П. В. Сидоренко*

ФРАГМЕНТ ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНОГО ОПОРНОГО ПЛАНУ
М.ВІННИЦІ М 1:2000

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:

- пам'ятка архітектури та містобудування
- охоронна зона пам'ятки архітектури та містобудування
- зони регулювання забудови пам'яток
- межа зони регулювання забудови
- цінне розпланування
- червона лінія
- зона охорони археологічного культурного шару.

Комплексна пам'ятка архітектури національного значення «Єзуїтський монастир» взята на державний облік Постановою Ради Міністрів УРСР від 24.08.1963 р. № 970 (охоронний номер 54) у складі трьох пам'яток:

- «Костьол» по вул. Соборній, 17 (пл. Шевченка, 1) (охоронний номер 54/1) (поз. 1),
- «Колегіум» по вул. Соборній, 17 (пл. Шевченка, 1) (охоронний номер 54/2) (поз. 2),
- «Келії» по вул. Соборній, 19 (охоронний номер 54/3) (поз. 3).

Комплексна пам'ятка архітектури національного значення «Домініканський монастир» взята на державний облік Постановою Ради Міністрів УРСР від 24.08.1963 р. № 970 (охоронний номер 55) у складі трьох пам'яток:

- «Костьол» по вул. Соборній, 21 (охоронний номер 55/1) (поз. 4),
- «Келії» по вул. Соборній, 21 (охоронний номер 55/2) (поз. 5),
- «Башта та мури» по вул. Мури, 1 (охоронний номер 55/3) (поз. 6).

Охоронна зона пам'ятки «Єзуїтський монастир» затверджена (в т. ч.) розпорядженням голови Вінницької обласної державної адміністрації від 25.07.1997 р. № 248 «Про доповнення переліку пам'яток містобудування і архітектури місцевого значення та затвердження зон охорони»: «Охоронна зона є частиною комплексної охоронної зони колишніх єзуїтського та домініканського монастирів в межах забудови протилежних частин вулиць П. Осипенка (нині – Мури), Володарського (сучасної Монастирської), Шолом-Алейхема та по проїжджій частині вул. Соборної. Суворий охоронний режим з обмеженням перетворення фонівих об'єктів і винесенням або художньою зміною (валоризацією) дисгармонійних об'єктів».

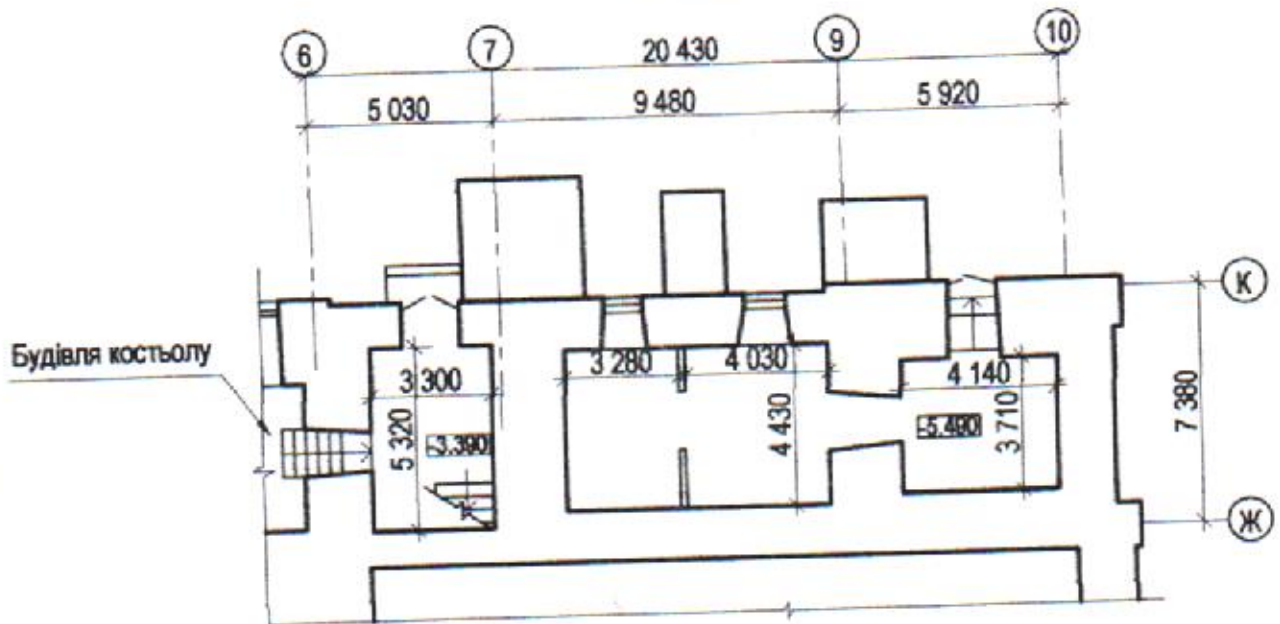
Зона регулювання забудови навколо домінанти – Свято-Преображенського собору охоплює мисову частину Нового міста (центру м. Вінниці на правому березі р. Південний Буг) в межах вулиць М. Оводова (колишньої Козицького), Магістратської (1 травня) з частиною території ТЕЦ).

У 2007 році рішенням Вінницької міської ради від 23.11.2007 р. № 1498 «Про розроблення та затвердження містобудівної документації» у складі генерального плану було затверджено історико-архітектурний опорний план м. Вінниці.

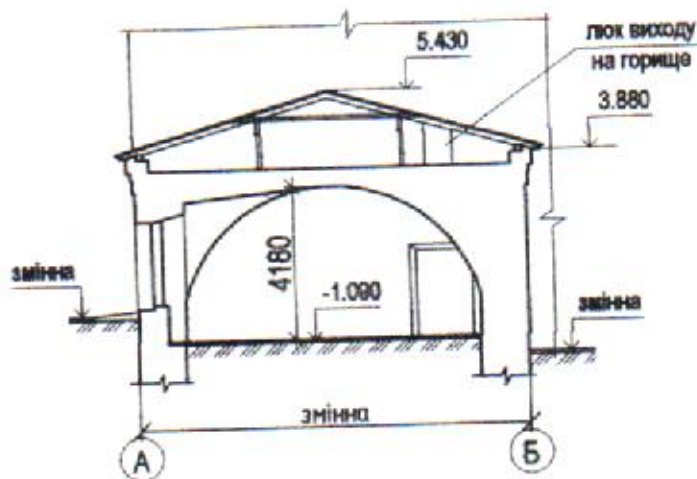
У 2009 році Науково-дослідним інститутом пам'яткоохоронних досліджень розроблено Правила охорони та використання територій історичних ареалів м. Вінниці, які було затверджено наказом Міністерства культури і туризму від 26.02.2010 р. № 90/0/16-10 і погоджено Головою Державної служби з питань національної культурної спадщини 25.12.2009 р. Даною науково-проектною документацією визначена (в т. ч.) зона охорони археологічного культурного шару.

Обмірний план підвалу у вісях 6-10, Ж-К
М 1:200

КОПІЯ

Обмірний розріз 1-1
М 1:200

Масштаб 1:200
(в 1см - 2м)

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Колегіум
Обмірний план підвалу у вісях 6-10, Ж-К. М 1:200.

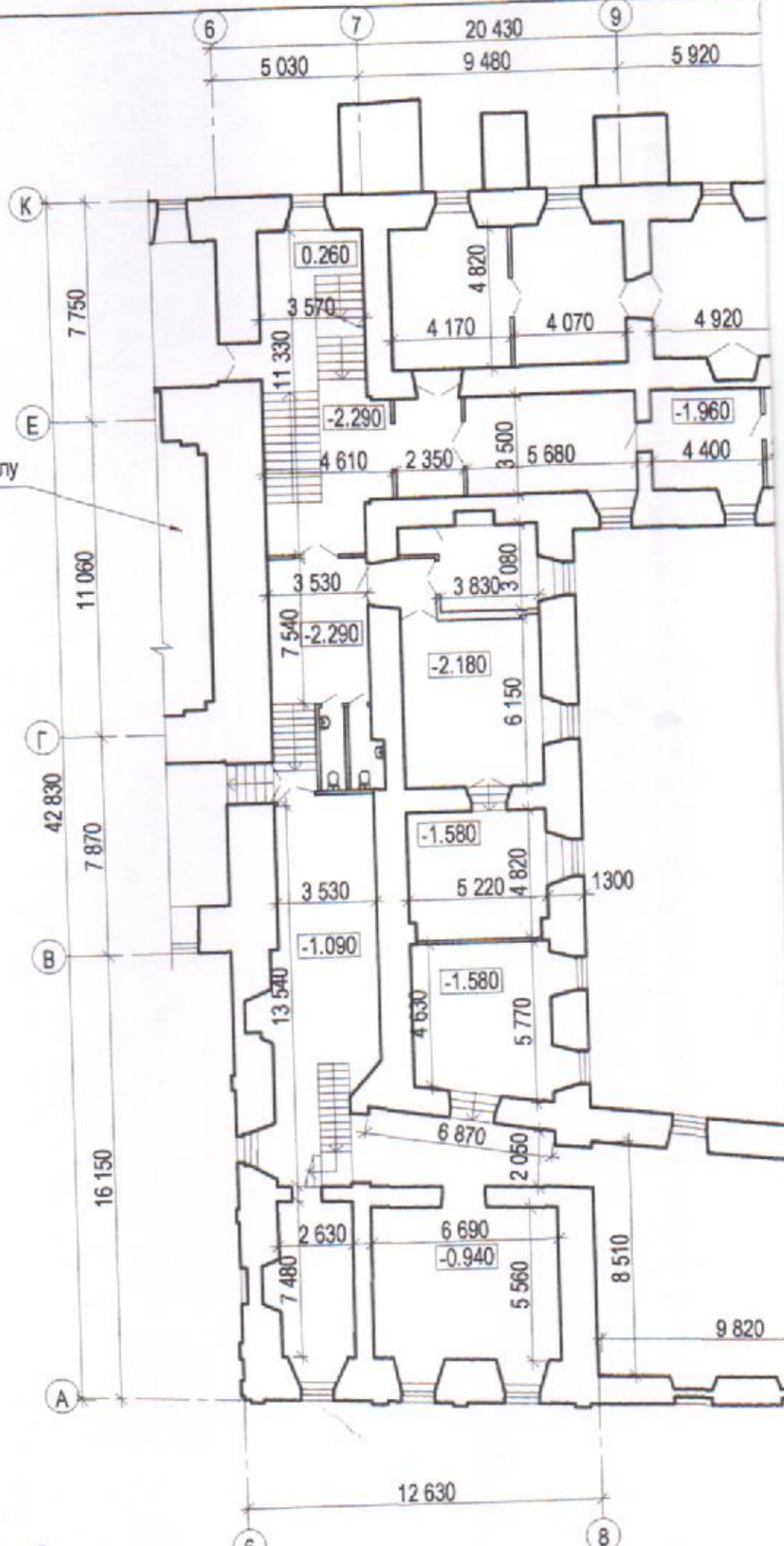
Підпис Дата
2021

Аркуш
2

Зам. інв. №

Підпис і дата

Будівля костьолу

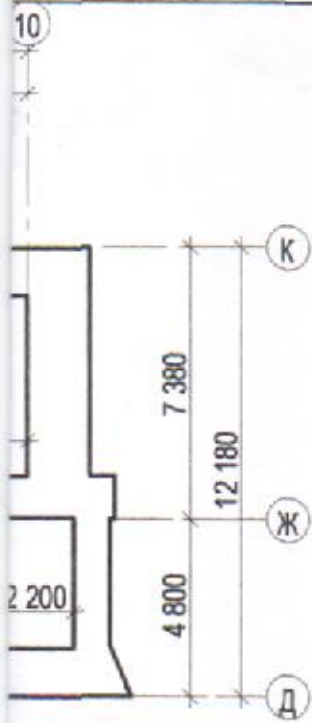
Зам. №

Підпис

ЗГІДНО З

КОПІЯ

Масштаб 1:200
(в 1 см - 2м)

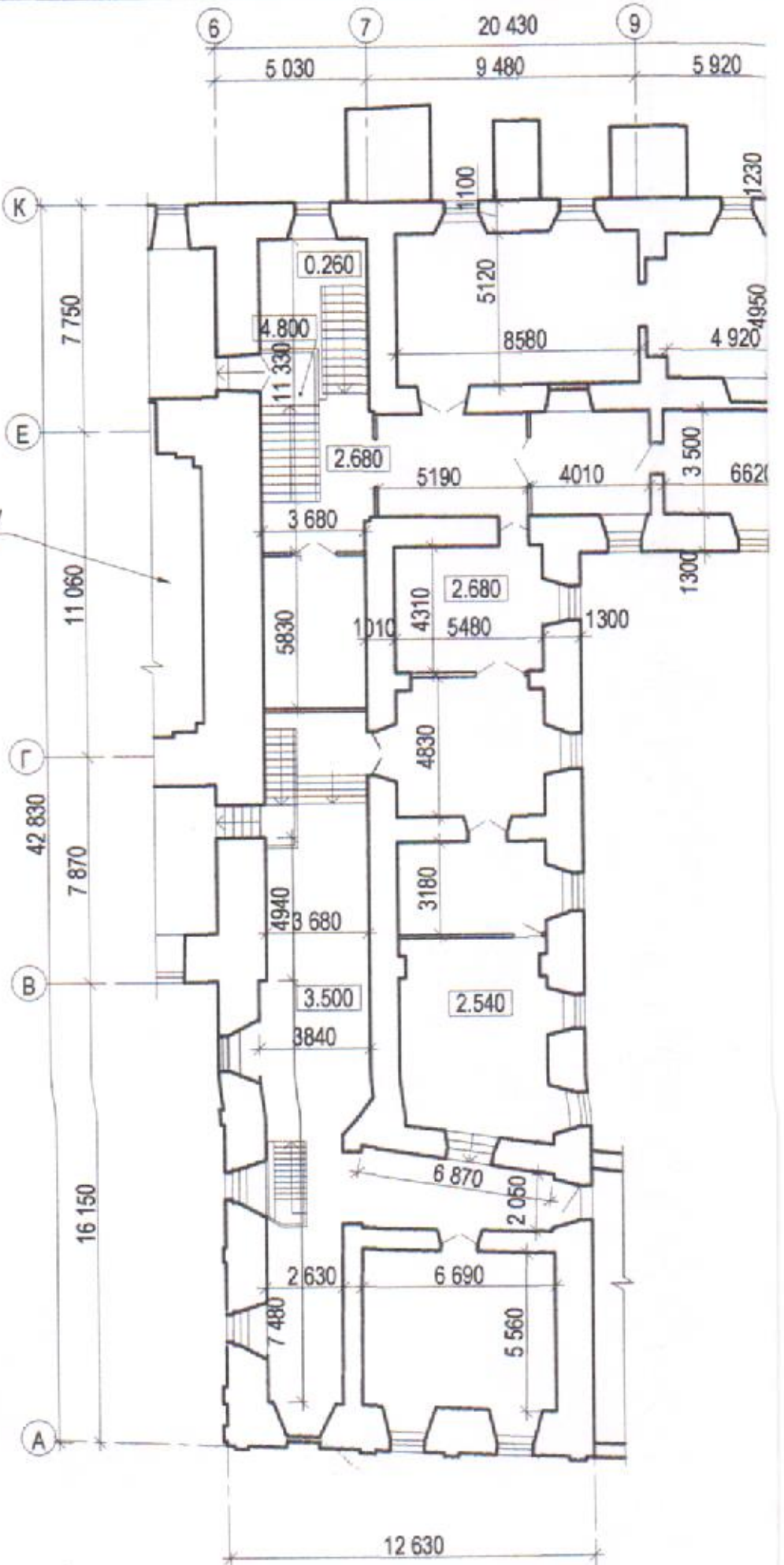

		Підпис	Дата

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Колегіум

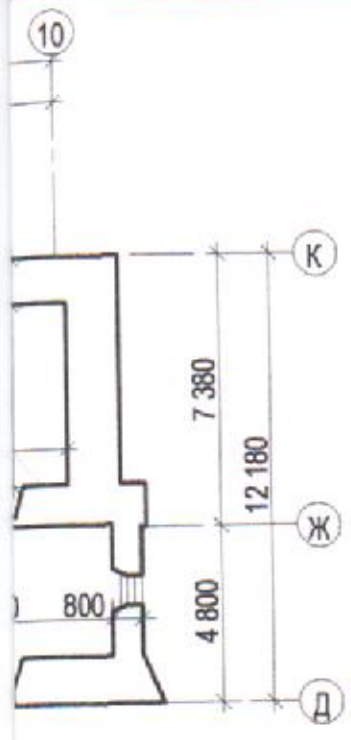
ориг.	Підпис і дата	Зам. інв. №
-------	---------------	-------------

Будівля костьолу

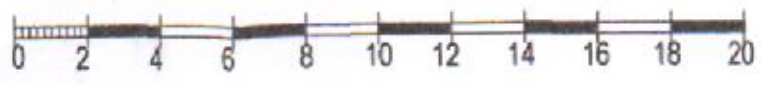

ЗГІДНО З

КОПІЯ

Масштаб 1:200
(в 1 см - 2 м)

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пр. Т.Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум

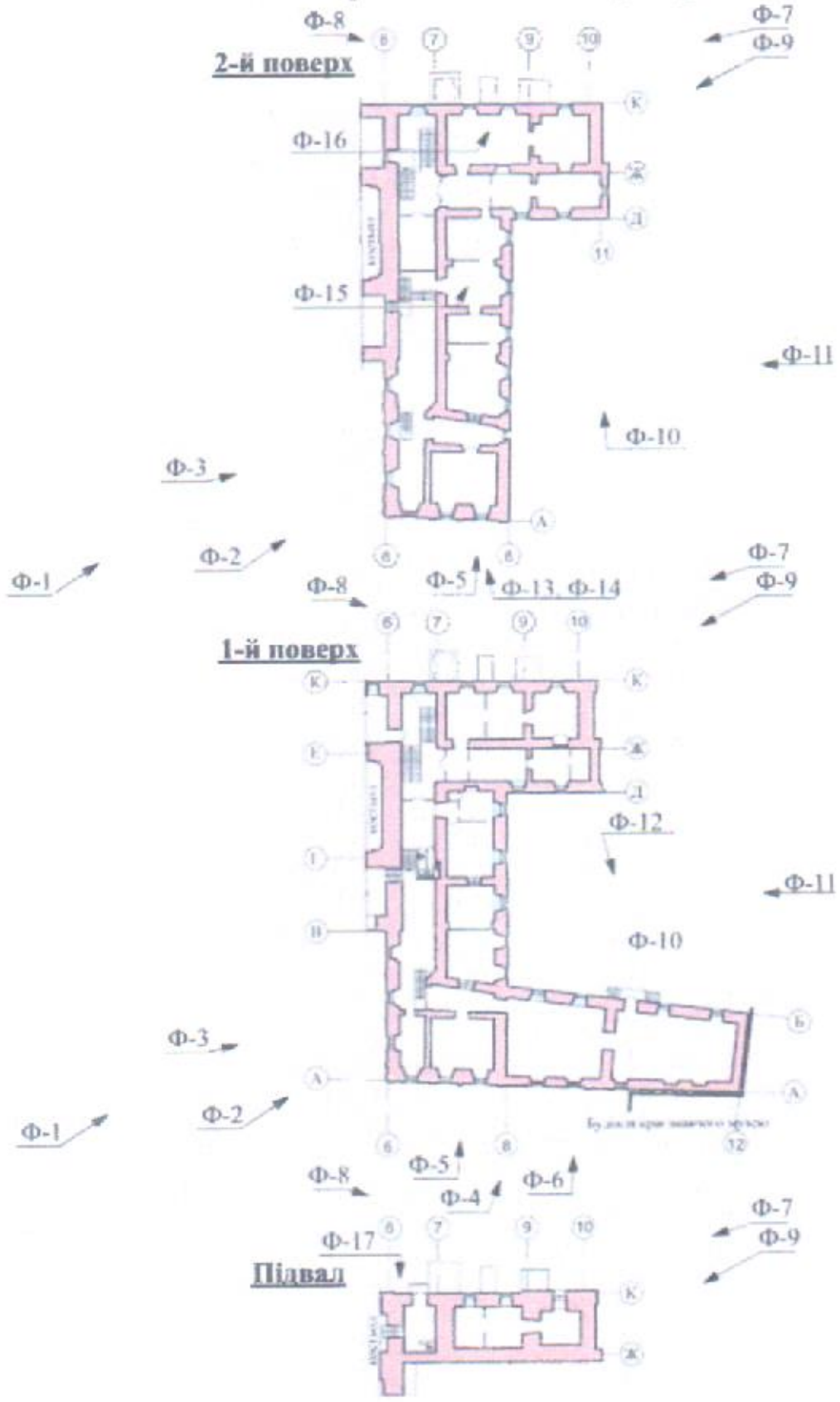
КОПІЯ

Б. Фотофіксація

ориг	Підпис і дата	Зам. інв. №

ЗГІДНО З

Схема поверхів з позначенням фотофіксації

№ ориг.	№ арх.
Підпис і дата	Зам. і кв. №

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ		Підпис	Дата
		Виконав Білоус	2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м.Вінниці. Колегіум.

Інв. № опрац

Підпис і дата

Зам. інв. №

**ЗІДНО З
ОПРИНАЛОМ**

Всімניתе історичне-меморіальне будівництво

М.В. Григорук

		Підпис	Дата
Виконав	Більше		2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Колесіум.

Ф-1. Загальний вигляд (площа Т. Шевченка) з вул. Соборна.

Архуш

Інв. № опир

Листів і дата

Зам. інв. №

ЗІДНО З ОПИТОМ

Земельнік Катерина Бігун
Бігуну українська мовою
Dr. M. B. Gaborova

Висота	Білує	Підпис	Дата
			2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Колетдум.

Ф-2. Загальний вигляд (площа Т. Шевченка)

Інв. № об'єк	Підпис і дата	Зам. інв. №
--------------	---------------	-------------

ЗІДНО З
 ОПИТАНОМ
 Держинтер Кіровоградська обласна
 ДП Д.В. Згуровська

Виконав	Білюс	Підпис	Дата
			2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст (охоронний № 54) на пл. Г. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.

Ф-3. Північний фасад

Лист. № опит

Підпис і дата

Зам. літ. №

ЗІДНО З
ОПИСИНОМ

Заємнитулк КателъАшка
Біггінгу чхрарвалтиса шайкові
Др А. В. Шисповіца

		Підпис			Дата		
Виконав	Білоус				2021р		
Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Колетум.							Архчл
Ф-4. Західний фасад							5

№ ориг.	Зам. інв. №
Підпис і дата	

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ	Підпис	Дата
--------------------------------	--------	------

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниці. Колегіум.

Титул № ориг

Підпис і дата

Зам. інв. №

ЗІДНО З
ОПІТАЛОМ

Засвітницьке Нотенальше
Бігшнй ґнррбайн'нше машкоу

Л.В. Шуброва

25 3 2021

Виконав	Біловс	Підпис	Дата
			2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул Соборна, 17) в м. Вінниця, Коллеґіум.

Ф-6, Західний фасад (одноповерхова частина)

№№ стор.

Підпис і дата

Зам. інв. №

ЗІДНО 3
ОПІНІОМ

Звієтчик Кестельска
Бігуну упереміна шкільноу
Др. А.В. Згуровска

Виконав	Білоус	Підпис	Дата
			2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. 1. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Колетіум.

Ф-7. Східний фасад (загальний вигляд)

Лист № 0111

Підпис і дата

Зам. інв. №

ЗІДНО 3
ОПТИКАТОМ

Заєрмфмшц Неллєр Ньшкє
Ergebnisprüfungsstation Dr. B. Zschornewitz

		Підпис	Дата		
Висоная	Білоус		2021р		

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. І. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.

Ф-8. Східний фасад колегіуму

Архуш

Замінив №
Підпис і дата

№ орг.			
	ЗГІДНО З		
	ОРИГІНАЛОМ	Підпис	Дата
Високий	Білоус		2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.

1205 1 58

Заміна №
Підпис і дата

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Виконав	Білуєв	Підпис	Дата
			2021 р.

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.

Архив

аналог опит

Ліцензія і дата

Зам. інв. №

І ЗІДАНО З ОПИГНАЛОМ

Зачинувач Нерсиса Аветіс-
Бігінцянська уацїном
Д. В. Аветіс-
Бігінцянська

		Підпис	Дата	
Виконав	Білорус		2021р	

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінніведа, Колетум.

Ф-11. Південний фасад (дворова територія)

Листині і дата

Зам. інв. №

ЗІДНО З Записомк Несамакше
ОПІТАЛОМ *Віснук урпабнітка*
М.В. Мусорбаке

Виконав	Біловс	Підпис	Дата	2021р	
Ф-12. Східний фасад одноповерхової явстини колегіуму (дворова територія)					Аркул 13
Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум					

Ім'я об'єкта

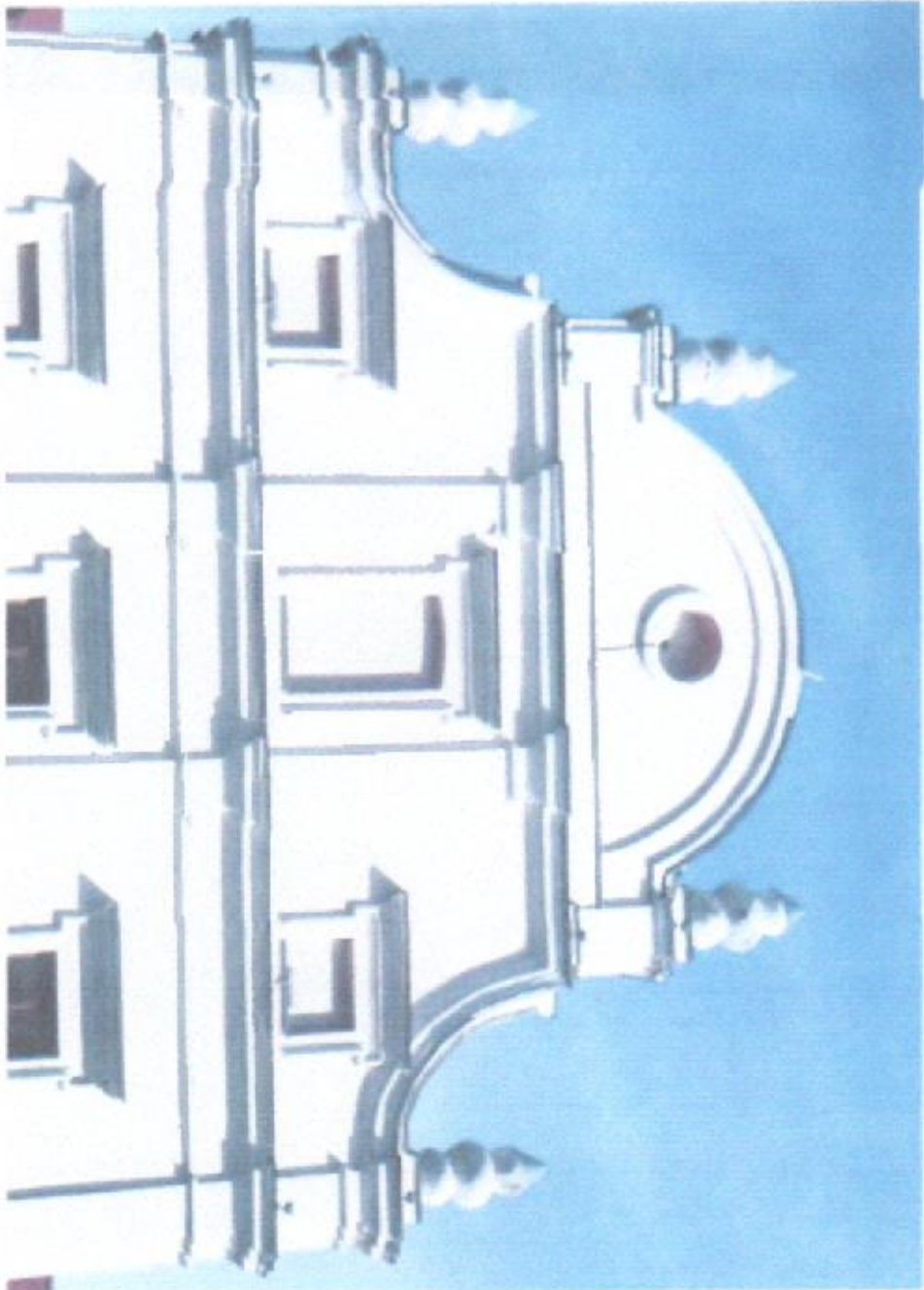
Напрямок і дата

Зам. № №

ЗІДНО З
ОПИСИНАЛОМ

Засвітнітка реставрації
вигляду упередіття сканіон

В. Р. Шупроба

Виконав	Білуєв	Підпис	Дата
			2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Г. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.

Ф-13. Фрагмент барокового фронтону колегіуму

Архус

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

		Підпис	Дата
іконав	Білоус		2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини – пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний №54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м.Вінниця. Колегіум.

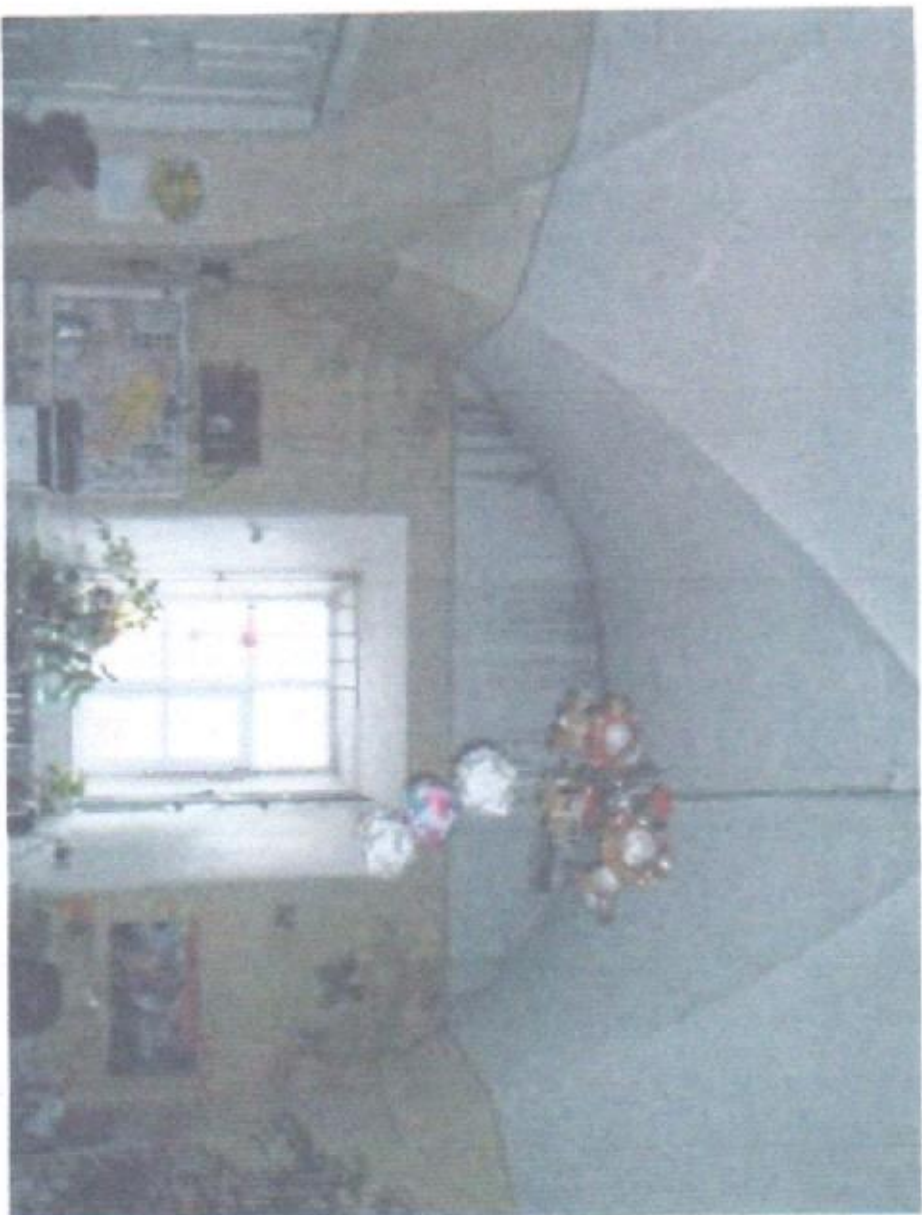
Ф-14. Обрамлення вікна барочного фронту

Підпис і дата

Зам. інв. №

ЗІДНО 3
ОПИТАНОМ

Закінчується Нервюльке
Bigging Vpapakivka шкільної
Ф. Р. Зиспосеке

		Планш		
Виконав	Білоус		Дата	2021р

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст (охоронний № 54) на пл. Г. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.

Ф-15. Інтер'єр приміщення колегіума

Арх
16

Лист № опит

Титул і дата

Зем. інв. №

ЗІДНО 3

ОПИТАЛОМ

*Засемінарник Неравнотке-
Бісній інформативна машини*

Д.М.В. Згуровська

						Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. І. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Колегіум.	Ф-16. Інтер'єр приміщення бібліотеки в колегіумі	Аркуш 17
		Підпис	Дата					
Виконав	Білорус		2021р					

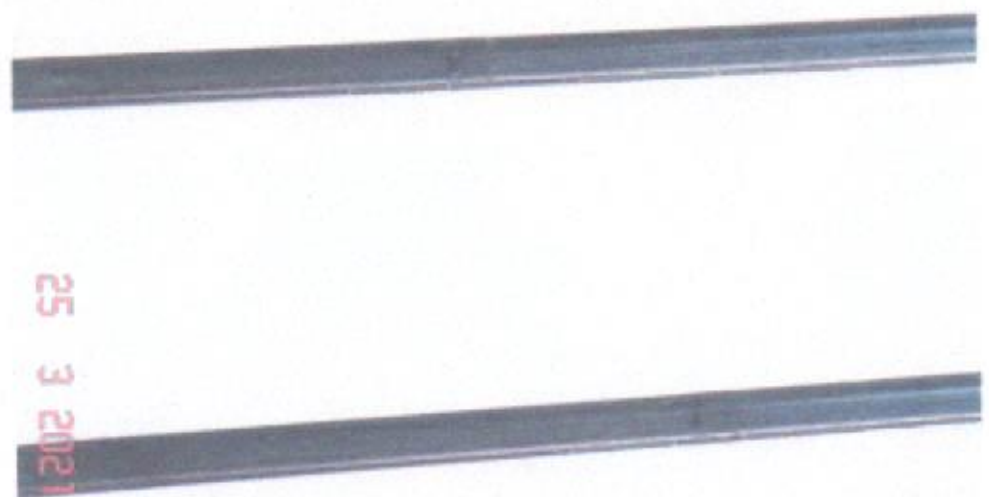
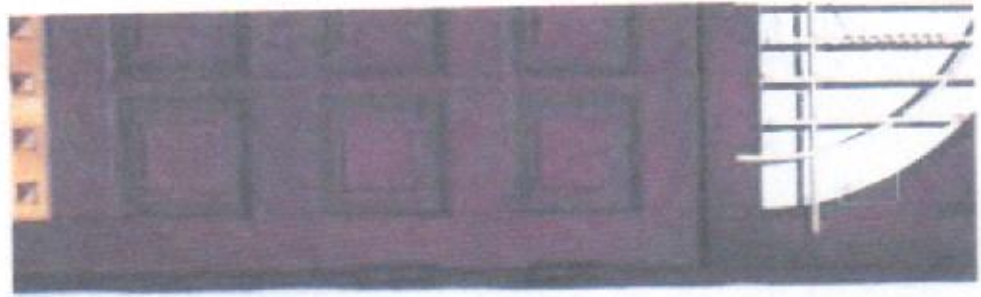
Іван № опору

Підпис і дата

Зам. інів. №

ЗІДНО З ОПИТАНОМ

Зеленчук Катерина Іванівна
№ 8. В. Зуськовська

Виконана	Білюс	Підпис	Дата

Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст (охоронний № 54) на пл. І. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця, Колегіум.

Ф-17. Дошка з назвою сучасного використання об'єкта

Лист. № опраг

Платище і дата

Зам. імя №

ЗІДНО З
ОПИСИНАЛОМ

Васильницькі Церквиниці
Biggingyupereknitsa stavkoni

В. В. Шупро Іскра

					Паспорт на об'єкт культурної спадщини - пам'ятку архітектури національного значення "Єзуїтський монастир" XVII-XVIII ст. (охоронний № 54) на пл. Т. Шевченка, 1 (вул. Соборна, 17) в м. Вінниця. Колегіум.	Ф-18. Інформаційний шит.	Архив
		Платище	Дата				
Виконав	Білорус		2021р				

Міністерство розвитку громад та територій України
Державний науково – дослідний
та проектно – вишукувальний інститут
«НДПРОЕКТРЕКОНСТРУКЦІЯ»
ВІННИЦЬКА ФІЛІЯ

21100 вул. Театральна, 29 м. Вінниця т./ф. (0432) 67-12-09, E-mail: vinrecon@i.ua

Замовник. Комунальне підприємство
«Агенція муніципальної нерухомості»
Вінницької міської ради

**Акт технічного стану пам'ятки культурної спадщини
національного значення «Єзуїтський монастир» XVII – XVIII ст.
на пл. Т.Шевченка, 1 в м. Вінниці. Колегіум (охоронний №54/2).**

39/п/22

Директор

Наталія КОТОЩУК

Головний інженер

Людмила ВИШНЕВСЬКА

Зам. інв. №

Підпис і дата

об.

АКТ

технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини
(необхідне підкреслити)

№ _____

від 11.11.2022р.

Єзуїтський монастир. Колегіум 1630-ті роки на пл. Т.Шевченка,1 в м. Вінниці.

(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Об'єкт архітектури

(вид/види об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Пам'ятка національного значення

(категорія об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Постанова Ради Міністрів УРСР від. 24.08.63р. № 970

(номер і дата рішення про взяття на облік)

54/2

(існуючий охоронний номер (за наявності))

Ми, що нижче підписалися, представники управління містобудування та архітектури Вінницької обласної військової держадміністрації: начальник управління Рекута О.С., головний спеціаліст відділу охорони культурної спадщини Козерацька Н.Б.

з одного боку і директор комунального підприємства «Агенція муніципальної нерухомості» Вінницької міської ради Стаховської І.М.
(П.І.Б., найменування посади)

з іншого боку (далі - користувач), склали цей Акт про те, що цього числа нами проведено огляд технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини Єзуїтський монастир. Колегіум 1630-ті роки.

(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини, охоронний номер)

що розташований на пл. Т. Шевченка,1 в м. Вінниці

(місцезнаходження об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

загальною площею 1243,5 кв. м; загальною площею приміщень 1065,6 кв. м.

технічна адреса вказаного об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини _____

пл. Т. Шевченка,1 (вул. Соборна,17).

У результаті огляду об'єкта (пам'ятки) встановлено:

ТЕХНІЧНИЙ СТАН ОБ'ЄКТА (ПАМ'ЯТКИ) КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ:

1. Загальний стан об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини: задовільний.

Пам'ятка архітектури національного значення "Колегіум" побудовано в 1630-ті роки в складі комплексу "Єзуїтський монастир".

Колегіум, який входив в склад монастирської споруди, примикає до костюлу з південно - західної сторони і складає з ним єдиний об'єм.

Монастирська споруда Г-подібна в плані, в якій містилися колегіум та келії. Первісно, як свідчить план 1793р., ця частина мала П-подібний план.

Споруда мурована, двоповерхова на високому цоколі, перекрита склепінням, зі сходу укріплена контрфорсами, із заходу примикає одноповерховий флігель.

Торцевий західний фасад колегіуму з боку пл. Т. Шевченка розчленований пілястрами доричного ордера та увінчаний високим барочним фронтоном вишуканих пропорцій. Чотири пілястри поставлені на високий цоколь. Пілястри переходять з фасаду на фронтон. Карниз фасаду та фронтона розкрепований. Пілястри фронтона завершені акротеріями. Перший ярус фронтона оздоблений нішами. Вікна першого поверху не мають наличників, вікна другого поверху завершені сандриками складного профілю.

(коротка характеристика стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини в цілому)

2. Стан збереження

(детальний опис вигляду, стану збереження окремих частин, конструктивних елементів об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини із зазначенням матеріалу, розміру, наявності меморіальних дошок тощо)

- Стан зовнішніх архітектурно-конструктивних та декоративних елементів:

фундаменти – технічний стан фундаментів задовільний.

Фундаменти будівлі стрічкові з бутової кладки рваного гранітного каменю на піщано – вапняному розчині з вкрапленнями кладки із цегли на окремих ділянках;

цоколь та вимощення – технічний стан цоколю, в цілому, задовільний.

Цокольна частина стін поштукатурена. В цоколі будівлі наявні тріщини, відшарування штукатурно - оздоблювального шару. Помітна місцями сирість, покриття цоколю цвіллю (див. фото 6), руйнування штукатурного шару, поверхнєве руйнування цегляної кладки цоколю в місцях відшарування штукатурки (див. фото 4, 6);

Вимощення з західного боку із бруківки гранітного каменю – у задовільному стані, з південного і східного фасадів – асфальтове, має руйнування, на вимощенні ростуть багаторічні рослини, стан незадовільний (див. фото 6);

стіни – технічний стан стін в цілому задовільний.

Зовнішні стіни цокольного поверху виконані з кладки теракотової глиняної світлої цегли, на окремих ділянках кладка виконана із бутового каменю на вапняно – піщаному розчині.

Зовнішні стіни 1-го та 2-го поверхів будівлі виконані з теракотової глиняної світлої цегли на піщано-вапняному розчині. Товщина зовнішніх стін від 880мм до 1430мм (з урахуванням шару штукатурки).

На фасадах спостерігаються поодинокі вертикальні та похилі тріщини в штукатурному шарі, зокрема в зоні перемичок та підвіконних ділянок стін.

В стіні південного фасаду наявні горизонтальні тріщини (див. фото 7).

Стіни 2 поверху мають сліди затікання з покрівлі, значне зволоження, коричневі плями, місцями грибок штукатурки. Накриття арочного фронтона на західному торцевому фасаді з плоского металевого листа частково відсутнє, що спричиняє замочування кладки фронтона (фото 3). В карнизи фронтона наявні тріщини шириною розкриття до 5мм, декоративні елементи фронтона мають руйнування штукатурного шару та лущення шару пофарбування;

перемички – технічний стан перемичок задовільний.

Перемички над віконними та дверними прорізами виконані із цегляної кладки клинчасті та арочні. В окремих перемичках наявні тріщини шириною до 1мм.

дах, покрівля – технічний стан даху та покрівлі задовільний.

Дах над будівлею з системи дерев'яних приставних крокв, що спираються на внутрішні та зовнішні стіни.

Покрівля виконана з металочерепиці по дерев'яних латах, в окремих місцях має протікання. Водостік з покрівлі зовнішній, організований за допомогою водовідвідної системи з металопластикових підвісних жолобів та водостічних труб. Водостічні труби в окремих місцях не доведені до рівня вимощення та є причиною замокання стін цоколю. Освітлення та вентиляція горючого простору організовані за допомогою слухових вікон;

вікна – технічний стан в цілому задовільний.

Вікна металопластикові, ззовні ламіновані під дерево;

двері – знаходяться в задовільному стані.

Двері головного входу до будівлі дерев'яні та решта входних дверей металеві; зовнішнє опорядження – стан зовнішнього опорядження в цілому, задовільний.

Цокольна частина стін будівлі опоряджена гладкою штукатуркою поверхні кладки із червоної цегли та природного гранітного каменю з фарбуванням акриловою фасадною фарбою. Поверхня цоколю місцями має зволоження, забруднення, плісняву, руйнування шару штукатурки (див. фото 4, 6). Опорядження стін в рівні першого та другого поверхів будівлі виконане фарбуванням фасадними фарбами поштукатуреної поверхні кладки червоної глиняної цегли. Фасади мають руйнування штукатурного шару та луцення шару пофарбування окремими місцями (див. фото 3, 5, 6).

- Стан внутрішніх архітектурно – конструктивних та декоративних елементів.

перекриття – технічний стан перекриттів в цілому, задовільний.

Перекриття над підвалом – по дерев'яних балках, оштукатурене.

Міжповерхове перекриття - із цегляних склепінь. Виявлено окремі тріщини на примиканні склепінь до зовнішніх стін (див. фото 11), в п'ятах цегляних склепінь. Спостерігаються тріщини в штукатурному шарі.

Горищне перекриття двоповерхової частини будівлі виконано із цегляних склепінь. Спостерігаються волосяні тріщини в штукатурному шарі та горизонтальні і вертикальні тріщини в місцях обпирання цегляних склепінь шириною розкриття до 8 мм.

Склепіння на 2 поверсі мають сліди затікання з покрівлі, значне зволоження, коричневі плями (див. фото 11).

Горищне перекриття одноповерхової частини будівлі виконано із цегляних склепінь. Спостерігаються тріщини в штукатурному шарі, шириною розкриття до 2 мм. (див. фото 9). Місцями наявне руйнування, відпадання штукатурного шару, ослаблення кладки склепінь, висипання розчину зі швів кладки (див. фото 8):

внутрішні стіни – знаходяться в задовільному стані.

Внутрішні стіни будівлі виконані з теракотової глиняної світлої цегли на вапняно-піщаному розчині. Товщина внутрішніх стін з урахуванням шару штукатурки від 1010 мм до 1250 мм. В штукатурному шарі стін наявні вертикальні, горизонтальні та похилі волосяні тріщини.

перегородки – технічний стан задовільний.

Перегородки цегляні товщ. 120 мм, мають руйнування штукатурки.

Дерев'яні каркасно-обшивні перегородки, оштукатурені з обох боків. В дерев'яних перегородках спостерігаються тріщини шириною розкриття до 1 мм;

сходи – технічний стан сходів задовільний.

Центральні сходи у відкритій сходовій клітині виконані зі збірних залізобетонних сходинок з накладними сходами по металевих косоурах та балках. Сходи мають крайові сколи. Сходи пофарбовані олійною фарбою. Огородження сходів металеві решітчасті з дерев'яними перилами. Опорядження огороження – олійне фарбування;

підлоги – знаходяться, в цілому, в непридатному до експлуатації технічному стані.

Підлоги – дощаті, з лінолеуму, в санвузлах із керамічної плитки.

Підлоги в приміщеннях першого поверху дощаті. Окремими місцями дощата підлога зруйнована та потребує ремонту (див. фото 10).

Підлоги в сходовій клітці – із мозаїчного бетону;

внутрішні двері – знаходяться, в цілому, в задовільному технічному стані.

Двері дерев'яні, фільончасті, одно - та двостулкові;

внутрішнє опорядження – в деяких приміщеннях знаходиться в непридатному до експлуатації технічному стані.

Приміщення будівлі поштукатурені та пофарбовані вапняними, олійними та водоемульсійними фарбами. Бібліотека та адміністративні приміщення відремонтовані, стан опорядження задовільний. Опорядження робочих кабінетів та сховищ архіву виконане вапняним та олійним фарбуванням.

Спостерігається зволоження стін приміщень другого поверху внаслідок затікання з покрівлі. Внаслідок зволоження штукатурка та пофарбування окремих місцями зруйновано (див. фото 8, 9, 11). Штукатурний шар вражений грибами. В приміщеннях санвузлів виконано облицювання стін керамічною плиткою, стан задовільний.

- Стан живопису Живопис відсутній.

3. Відомості про реставраційні та інші роботи, які були проведені на об'єкті (пам'ятці) культурної спадщини (за наявності):

(дата здійснення, проектна та підрядна організації, характер проведених робіт)

- 2005 р., Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, «Ремонт, реставрація та виведення з аварійного стану будівлі Єзуїтського монастиря по вул. Соборній, 17 в м. Вінниці». Попередні роботи; УкрНДІпроектреставрація. м. Київ – комплексні науково-технологічні дослідження;
- 2008р., Вінницький філіал НДІпроектреконструкція, першочергові протиаварійні роботи;
- 2005р., 2007р., МПВП-«Інж-Агро», інженерно-геологічні та інженерно-геодезичні вишукування.

4. Стан території об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини: Площа
(площа, благоустрій, озеленення, огорожа тощо)
території орієнтовно орієнтовно 0,34558 га.

Колегіум Єзуїтського монастиря межує :

- з півночі – Костьол;
- з півдня - будинок Вінницького технічного ліцею (Будинок гімназії , інституту соціального виховання –пам'ятка історії ,охоронний №2)
- зі сходу – міська забудова;
- з заходу – площа Т. Шевченка, Вінницький краєзнавчий музей та Вінницький обласний художній музей.

З західної та північної сторони Колегіуму з боку площі Т. Шевченка перепад рельєфу незначний. Східна частина дворової території відділена від міської забудови підпрними стінками та укосами. Перепад рельєфу становить майже 10 м. Перепад рельєфу в південному напрямку становить 1,0 м. Західна та південна частина території благоустроєна – площа Т. Шевченка. Дворова територія (з боку будівлі гімназії) та прилегла вздовж східної сторони не одержала завершеного тривкого благоустрою, але засаджена листяними деревами, кущами.

5. Додатки

(матеріали фотофіксації)

Фотофіксація.

Схема поверхів з позначенням фотофіксації.

Фото 1. Загальний вигляд (площа Т.Шевченка).

Фото 2. Західний фасад колегіуму (площа Т. Шевченка).

Фото 3. Фрагмент барочного фронтона західного фасаду колегіуму.

Фото 4. Замокання та руйнування опорядження цоколя західного фасаду колегіуму.

Фото 5. Фрагмент карнизу фронтона західного фасаду колегіуму.

Фото 6. Фрагмент східного фасаду колегіуму.

Фото 7. Горизонтальні тріщини на південному фасаді колегіуму.

Фото 8. Ослаблена кладка склепіння.

Фото 9. Тріщини в склепінні.

Фото 10. Руйнування дерев'яної підлоги.

Фото 11 Інтер'єр другого поверху колегіуму. Відшарування та замокання штукатурки.

Схема поверхів з позначенням фотофіксації

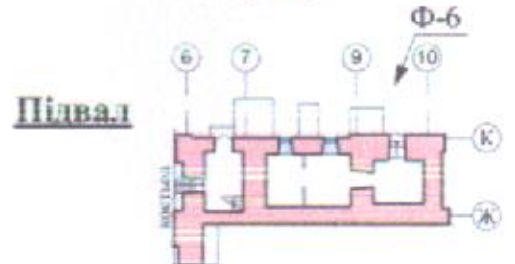
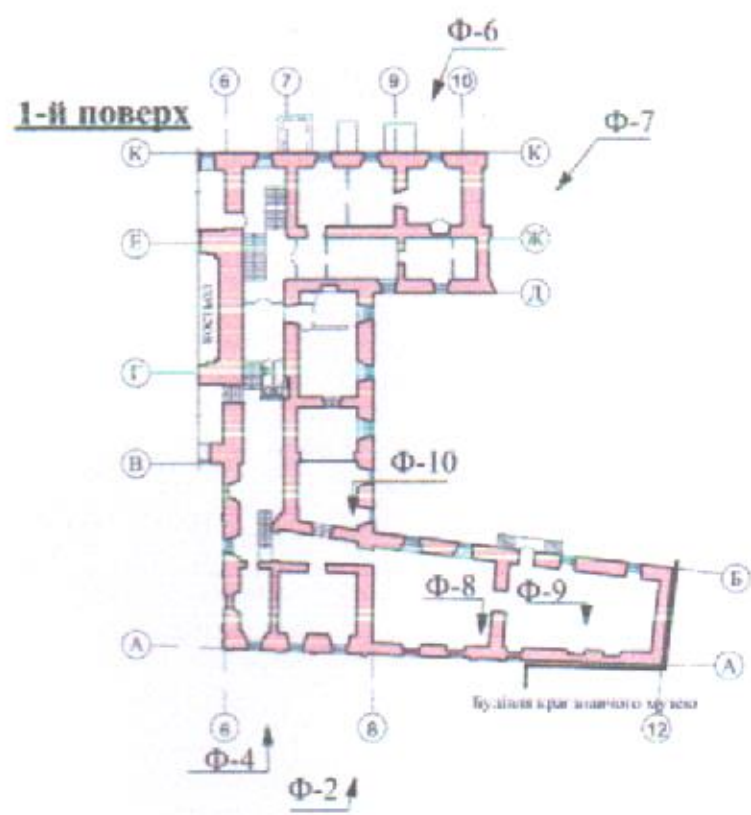
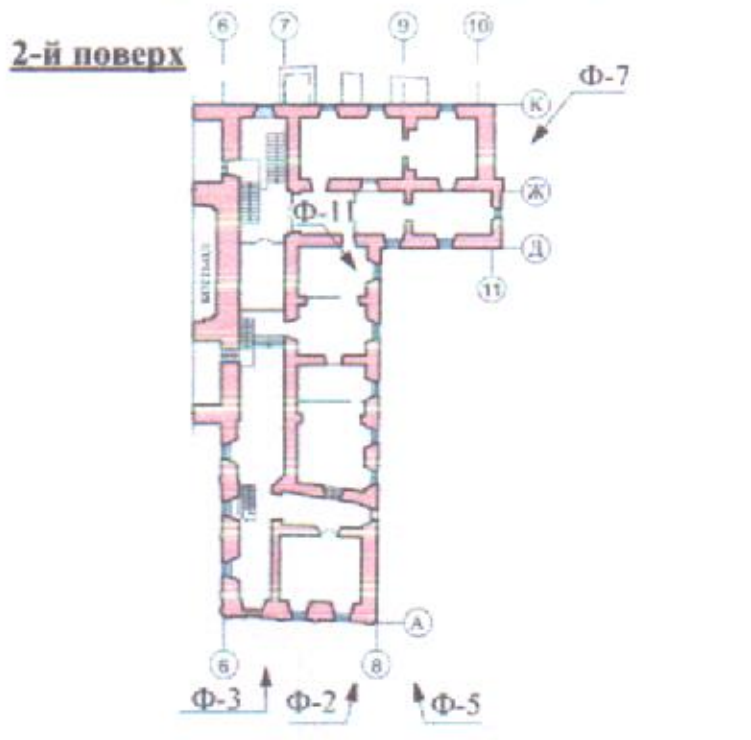

Фото 1. Загальний вигляд. (площа Т.Шевченка)

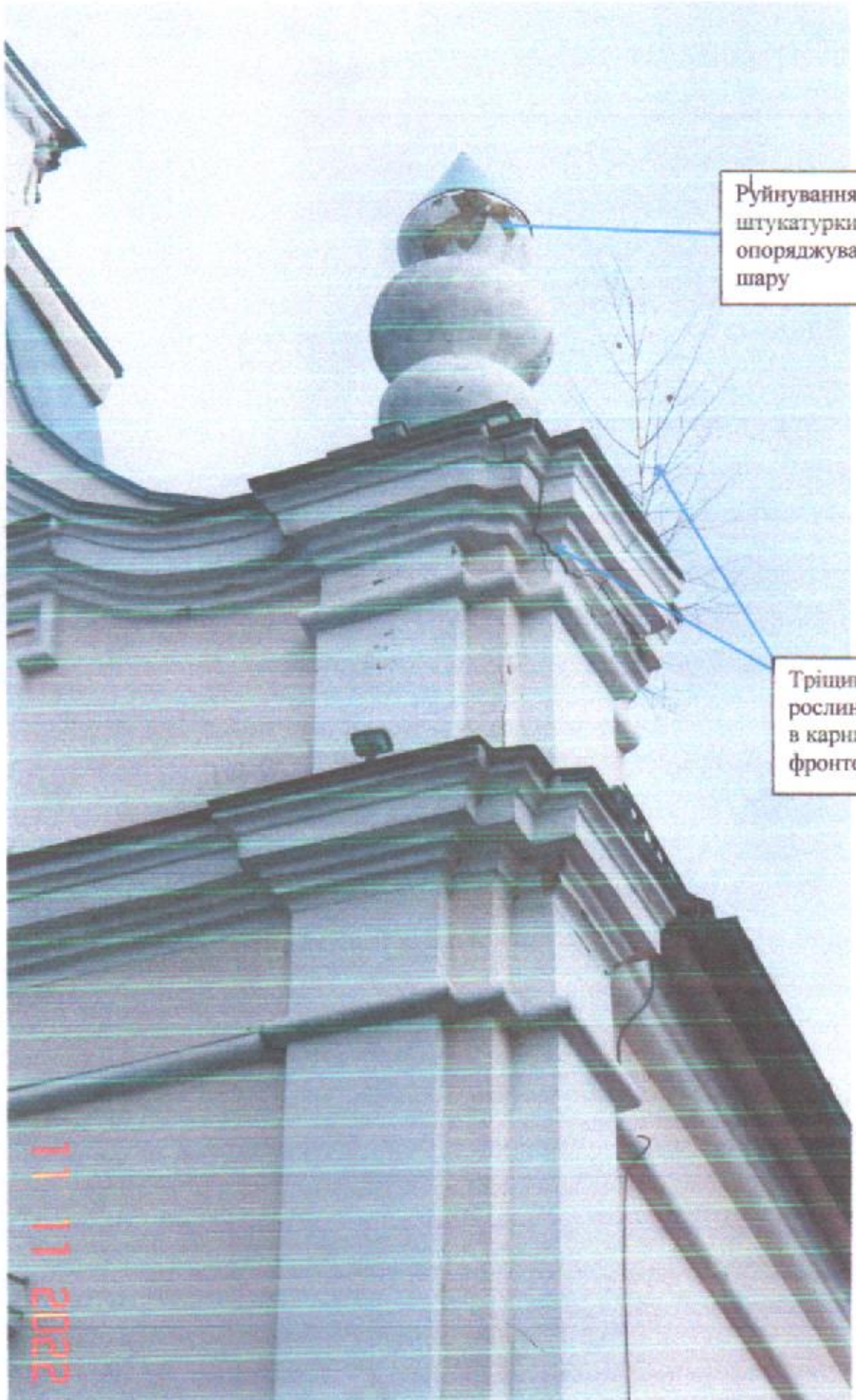
Фото 2. Західний фасад колегіуму (площа Т. Шевченка)

Фото 3. Фрагмент барочного фронтона західного фасаду колегіуму.

Фото 4. Замокання та руйнування опорядження цоколя західного фасаду колегіуму.

Руйнування
штукатурки та
опоряджувального
шару

Тріщини та
рослинність
в карнизі
фронтона

Фото 5. Фрагмент карнизу фронтона західного фасаду колегіуму.

Фото 6. Фрагмент східного фасаду колегіуму.

Фото 7. Горизонтальні тріщини на південному фасаді колегіуму.

Тріщини та
ослаблена кладка
склепіння

11 11 2022

Фото 9. Тріщини в склепінні.

Фото 10. Руйнування дерев'яної підлоги

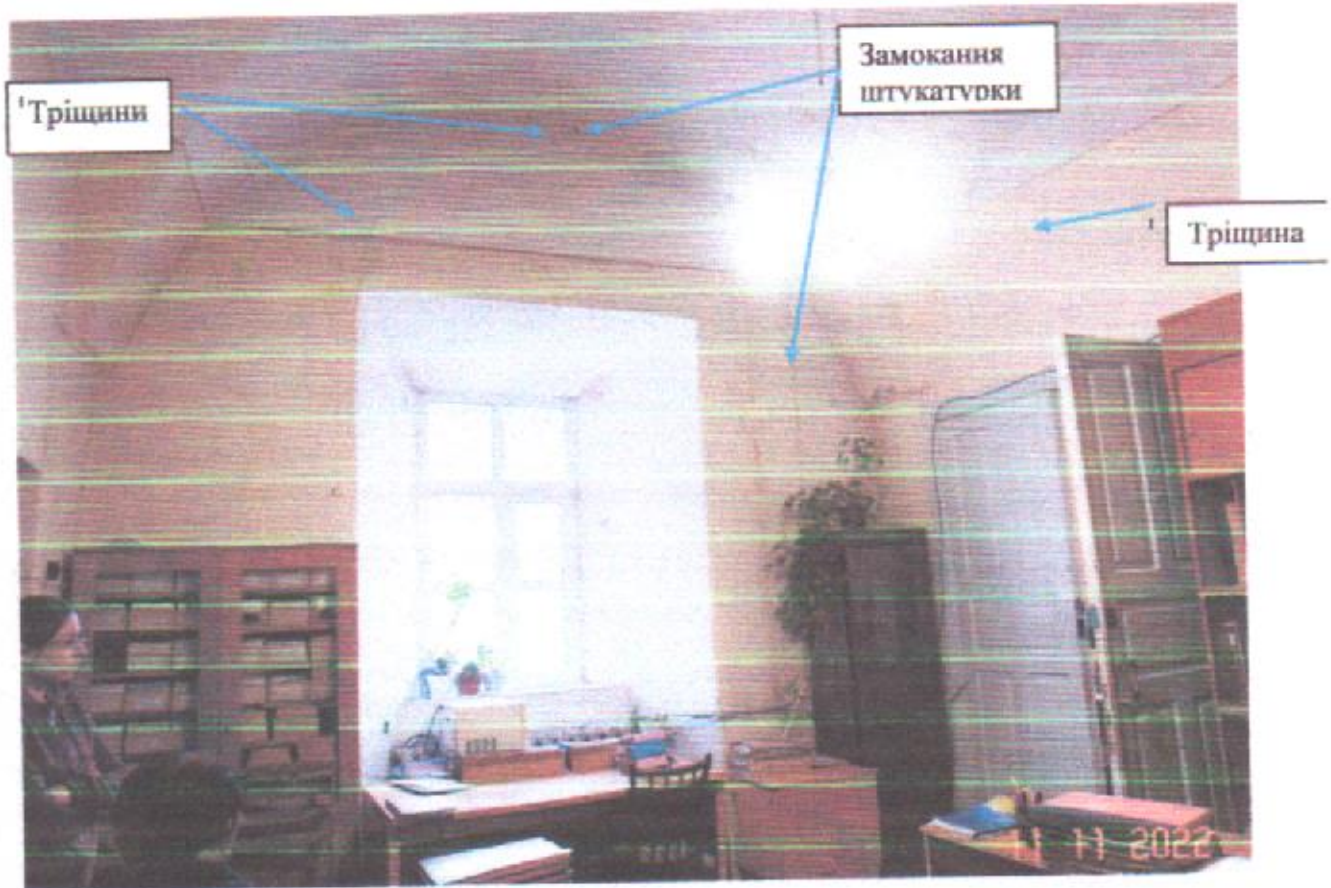
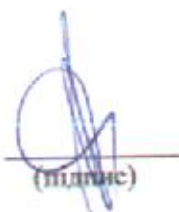

Фото 11. Інтер'єр другого поверху колегіуму. Відшарування та замокання штукатурки

Представник органу охорони культурної спадщини

(підпис)

Наталія КОЗЕРАЦЬКА
(П.І.Б.)

Виконавець
Вінницька філія інституту «НДІпроектреконструкція»,
директор

(підпис)

Наталія КОТОЩУК
(П.І.Б.)

КП «Агенція муніципальної нерухомості»
Вінницької міської ради,
директор

(підпис)

Інна СТАХОВСЬКА
(П.І.Б. балансоутримувача)

Начальник управління містобудування та архітектури Вінницької обласної військової держадміністрації
(найменування посади керівника органу охорони культурної спадщини)

(підпис)
М.П.

Олександр РЕКУТА
(П.І.Б.)

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Заступник начальника відділу управління
майном *А.А. Цибровська* Л.В.

Усього пронумеровано, прошито, скріплено
печаткою та підписом 15(п'ятнадцять) аркушів.
Вінницька філія інституту
«НДІпроектреконструкція»,
ідентифікаційний код 04653176
Директор *[Signature]* Н.О.Котошук